G tionē virtutiſ:nec plus carni tribu
it ꝙ̄ neceſſitas petit:ſcit ſatiari.
Qui alimentoꝝ inopiā ſine mur/
muratione tolerat:nec pro neceſſi
tate vict⁹agit aliq̇d.vñ aīa peccati
laqueū incurrat: ſcit eſurire.
a Cōicātes tri.mee.Aug⁹.Inde
gaudet:inde paſcit̄:qꝛ illi bñfecerīt
nō qꝛ ei⁹anguſtia relaxata eſt.
b Nō qꝛ q̄.ꝛc̄.Aug⁹.Datum eſt
res ip̄a q̄ dat̄ vt mun⁹:cib⁹potus:
ꝛ hmōi.Fruct⁹ āt opa bōa: ꝛ recta
volūtas datorꝭ.vñ dñs ī euā.ñ ait
Mat.10.d ſimpliciter:Qui recipit iuſtū vel
ꝓpħaꝫ:ſꝫ addidit:ī noīe iuſti vel
ꝓpħe.Suſcipe eñ ꝓphetā vel iu/
ſtū:datū ē.In noīe iuſti vel ꝓpħe
ħ facere fruct⁹eſt.Heliā pauiſſe le
gunt̄ coꝛu⁹ꝛ vidua. Sꝫ per coꝛuū
q̄ non noīe iuſti:dato paſcebatur.
Per viduā fructu q̄ ſciebat ꝙ ho/
minē dī paſceret. c Sꝫ req̇ro.
D i. bonā ꝛ rectā volūtatē bone opa
tioni adiunctā. Nō eñ tā gaudet
ſubuētū eē ſue neceſſitati:ꝙ̄ illoꝝ
ꝯgratulat̄ fecunditati. d Uel
fru.ab.i.vt fruct⁹iuſticie vr̄e abū/
dās ſit:cum rōnē deo reddideritis
de factis vr̄is. e In odoreꝫ ſu/
auitatis.Que placēt deo vt odoꝛ
ſuauiſſim⁹.Copant̄ eñ orōni q̄ ē ī
Luc.11.f cēſū dei.vñ dr̄:Date elemoſynā:ꝛ
ip̄a orat ꝓ vob̄ ad deū. f Im/
pleat oē deſide.Nō ī terrenis:ſed
in glīa. Uel glīa xp̄i ē īplere de/
ſideria ſctōꝝ:vel vt ip̄e ide ſit glo/
rioſus. Finit epl̄a ad Coloſſen/
ſes. Incipit argumentum.
g C Oloſſenſes. Sunt aſiani.
Quibus nō ip̄e apl̄s predi
cauit:ſꝫ ei⁹diſcipuli archip
pus ꝛ epaphras. Archippus ꝯo ī
eos miſterium accepat.Epaphras
aūt ex eis oriūdus ab apl̄o inſtru/
ct⁹:doctrinā archippi confirmaue
rat.Supuenīētib⁹ aūt pſeudo apo
ſtolis ꝛ carnales obſuātias predi
cātib⁹:dubiū erat q̇b⁹poti⁹creden
dū eſſet.vñ Paul⁹cui⁹ auctoritas
celebris erat:q̄ſi mediuſ iudicat q̄
ps poti⁹ſit tenēda.Deſcribit autē
xp̄m ꝛ ei⁹bñficia:quō eſt ſufficiēs
ad oīa.Carnalia ꝯo ꝓrſus impro/
bat vt deīceps ſincere fidem xp̄i te
neāt.Inſtruit etiā moralit̄ confir/
mans q̇cq̇d illi docuerāt. Et eſt in
tētio ei⁹in hac epl̄a ꝯfirmare coloſ
ſenſes ī eadē fide ꝛ doctrīa:quam
a diſcipul̄ ei⁹acceperāt:ꝛ nō ī alio
p̄ter xp̄m ſpem ponēdā eē docere.
h P Aulus.Soli/ Ca.I
to more ſalutationē
p̄mittit:Qua p̄miſ/
ſa de bōis eoꝝ grās
agit:ꝛ fidē ꝛ dilecti/
onē cōmēdās orat vt pficiāt̄ ī xp̄o
cui⁹bñficia ꝛ p̄matū ſm vtrāꝙ na/
turā cōmēdat:deīde ſui miſterij di
gnitatē cōmēorās monet ne p phi/
loſophiā vel legis cerimōias ſedu
cti a xp̄o recedāt.Tādē oēs ſil̄ ſm
ſex⁹ꝛ etates ꝛ ꝯditiōes moralit̄ in
ſtruit:ꝛ ī fine archippum cōmonet
A ſollicitū fore ſuſcepti miſterij.p̄mit
tēs aūt ſalutationē ait:Grā ꝛc̄.
i Apl̄s.Nota oīb⁹dignitate.
Recte ħ apl̄ꝫ ſe noīat:qꝛ ꝛ hiſ apl̄s
erat:q̇b⁹p diſcipulos ſuos p̄dica/
uerat. G Gratias

ſ in oī loco corā principib⁹ vel q̇buſlibet. a ſ in oī genere
rerū. ſ a deo:nō p me. b ſ ne noceat ſaturitas. c ſ ne d̄ficiā

Ubiꝗ ēt ī oīb⁹ īſtitut⁹ ſū ꝛ ſatiari ꝛ eſuri/ a b c d
a ſ q̄ſi nec de penuria cōtriſtoꝛ nec de abūdātia exulto ſciens
qꝛ abūdātia freq̄nter extollit ꝛ penuria tolerata diuitias cele/
ſtes acquirit. b ſ inſtitut⁹ſum. c ſ nō ſolū ſcio ſed poſſum
exeq̄ eo cōfortāte q̄ docuit. ſ facere

re ēt abūdare ꝛ penuriā pati.Oīa poſſuꝫ e f g
a ſ p ei⁹ auxiliū. b ſ in xp̄o q̄ mihi poſſibilitatē tribuit. ſ q̄
ſi p reb⁹ datis nō gaudeo q̇b⁹ carere poſſū ſꝫ ꝓ vr̄o bono. c ſ ī
de gaudet qꝛ bñ fecerūt. ſ bñ q̄tū ad vos q̄ qđ iuſtū ē facit̄.

in eō q̄ me ꝯfortāt. Uerūtñ bene fēciſtis h i
ſ veſtra bona. a ſ vos cōicatis ſꝫ alij nō. ſ ſicut alij.

a cōicātes tribulatiōī mee.Scitꝭ āūt ꝛ vos k l
ſ ħ mēorat:vt his q̄ſi laude dignis magis ſtudeāt. ſ .ſ.

philippenſes ꝙ in principio euāgelij qñ m
ꝓfect⁹ſū a macedonia nulla mihi eccleſia n
a ſ vt rōnabiliter cōſideraret ꝙ deberet dare carnalia:q̄ acci/
piebat ſpiritualia.

cōicauit ī rōnē dati ꝛ accepti:niſi vos ſoli o
ſ nō ſolū dū vobis p̄dicaui ſꝫ. a ſ p̄ter quē nihil ē q̄rēdum.

Quia ꝛ theſſalonicā ſemel ꝛ bis ī vſūm p
ſ neceſſaria. a ſ dico vos bñ feciſſe. ſ nō vt ego iplear ſꝫ ne

b c mihi miſiſtis.Nōn qꝛ q̄ro datū:ſed req̇ro q r
vos inanes. a ſ donationis qꝛ ħ ē bonū:vñ ml̄ta bōa ꝓueniūt
b ſ vt ꝓ ope miſcdie rō vr̄a ħeat grām ſpūſſcti. ſ nō quero

d frūctū abūdātē in rōnē vr̄ā. Habeo autē s
datū:tñ oīa ħeo. a ſ nō in vno vt in alio egeā ſꝫ. ſ munerib⁹

oīa ēt abūdo.Replet⁹ſū acceptis ab epa t v
ſ mihi. ſ hec ſunt ho/

e phrodito q̄ miſiſtis ī odorē ſuauitatꝭ† ho
ſtia q̄ detur vobis vincere hoſtes quā accipit deus placide.
ſ vos me repleuiſtis.

ſtiā acceptā placentē deo. De⁹ aūt meus x
a ſ nō in terrenis ſꝫ in gloria. ſ vt nihil deſit vobis. b ſ ſm
ꝙ diues eſt ꝛ plus poteſt dare ꝙ̄ quis mereatur.

f impleāt omne deſideriū vēſtrum ſm di/ y
a ſ p quem omnia. b ſ deus impleat inde ei gratie.

uitias ſuas in gloria in xp̄ō ieſu. Dēo āt z
ſ vſꝗ.

et patri noſtro gloria in ſecula ſeculorum
ſ ꝙ ſcrūs eſt:a xp̄o eſt.

amen.Salutate omnem ſanctum in xp̄o a
ieſu.Salutant vos qui mecum ſunt frēs b
ſ hos ſignificat propenſiorem affectum ħre circa illos.

Salutāt vos omnes ſancti: maxime aūt c d
qui de cęſaris domo ſunt.Gratia do/ e
a ſ rōne:vt ſemp ſana ſit:ꝛ in ſpūalibus abundet.

m ini noſtri ieſu xp̄i cum ſpiritū vr̄o amē.

Finit epiſtola ad Philippenſes.

Argumentum in epiſtolam ad Coloſ/
ſenſes incipit.

g C Oloſſenſes ſicut ꝛ laodicēſes
ſunt aſiani et ip̄i p̄uenti erāt
a pſeudo apoſtol̄: nec ad hos
acceſſit ip̄e apoſtolus.Sed ꝛ
hos p epl̄am corrigit.Audie
rāt eñ verbū ab archippo: q̄ ꝛ miniſteriū
in eos accepit.Ergo apl̄s iā ligatus ſcri/
bit eis ab epheſo p tychicū diaconem: et
oneſimum acolytū.

Incipit epl̄a Pauli ad Coloſſenſes.

ſ cognito omnibus nomīe ec
b P Aulus apl̄us Ca.I f
ce auctoritas dicendorum. ſ qđ
non p ſeudo.
i ieſu xp̄i p volūtatē di

a Ubiꝗ ꝛ in oīb⁹.ſ.euētibus.
b Inſtitut⁹ſū.i. informatus a
deo qualit̄ debeā me ħre.
c Et ſatiari.ſupple ſcio ſine ex
ceſſu. d Et eſurire.ſine impa
tiētie defectu. e Et abūdare.
ſine ſupbie faſtu. f Et penuri/
am pati.ſine triſticie luctu.
g Oīa poſſū.i.oī fortuna bñ
poſſū vti.vñ dic̄ Phs.j.Eth.de
ꝯtuoſo ꝙ fortunas optīe feret:
q̄ vtiꝗ vere bon⁹:ꝛ tetragonus
ſine vitupio.ſic̄ eñ corp⁹ tetra/
gonū ī q̇libet latere bñ ſedet:ſic
ꝯtuoſus ī q̄libet fortuna ꝓſpa
vl̄ aduerſa bñ ſe hꝫ:tñ ħ fit mul
to meli⁹ p ꝯtutē a deo īfuſā ꝙ̄ p
ꝯtutē ex actib⁹ acq̇ſitā.iō ſb̄dit
apl̄s: h In eo q̄ me cōfortat
.i.p ip̄m deū. i Uerūtñ bñ feci
ſtis.mihi ꝛ vob̄. k Cōicātes
t.mee.i.mittētes mihi ſb̄ſidium
tpale detēto ī carcere. l Scitꝭ
āt ꝛ vos philippēſeſ.per ea q̄ vi
diſtis vl̄ audiſtis. m Qꝛ in p.
euāgelij.i.qñ vob̄ p̄dicare euan
geliū īcepi. n Nulla m.e.c.
i.r.d.ꝛ accepti.rōnabile eñ ē vt
accipiētes ſpūalia a p̄dicatorib⁹
dēt eis tpalia. o Niſi v.ſoli.
ꝛ ī ħ cōmēdat coꝝ libalitateꝫ p̄
ceterꝭ. p Quia ꝛ t.ſ.ꝛ b.iv.
miſiſtis.ſ.bōa vr̄a:in q̇b⁹ ego et †Ro.
p̄dicatores alij debem⁹ q̄rere:ñ
ſupfluū:ſꝫ ad neceſſariū vſum.
q Nō qꝛ q̄. datū. p̄ncipaliter.
r Sꝫ req̇ro fru.abū.in ratiōe
vr̄a.i.meritū ex pte vr̄a: qđ dr̄
fruct⁹abūdans:qꝛ ducit ad vi/
tā beatā. s Habeo aūt oīa.
q̄ miſiſtis mihi. t Et abun/
do.nō ſolū ꝓ mihi neceſſarijs:
ſed etiaꝫ ꝓ neceſſitatib⁹ alioꝝ.
v Acceptis ab epaphrodito
q̄ mi.p eū in odo. ſuauitatꝭ ꝛc̄.
Nam elemoſyna eſt hoſtia deo
acceptiſſima:ꝛ quia de benefi/
cio regratiandū eſt benefacto/
ri.ideo ſubdit: x De⁹ autē
me⁹ impleat oē deſideriū vr̄m.
ſic̄ me repleuiſtis. y Scd̄m
diuitias ſuas in gloria.redden
do vobis ꝓ tpalibus eterna.
z In xp̄o ieſu.i.per ieſū xp̄m
mediatorem dei ꝛ hominum.ꝛ
qꝛ cuiuſlibet bōī de⁹ ē p̄ncipal̄
auctor idō ꝯñr grās agit ei.di/
cens:Deo āt ꝛ prī nr̄o glia ꝛc̄.
a Salutate.ħ vltio pōit̄ hui⁹
epl̄e ꝯcluſio p ſalutationē.cum
dr̄:Salutate oēm ſctm̄ in xp̄o
ieſu.i. oēm ſctificatū p baptiſ/
mū ieſu xp̄i. b Salutāt voſ
q̄ me.ſūt frēs.mihi miſtranteſ:
ꝛ ꝓ tpe p̄dicātes. c Salutāt
vos o.ſci.i.xp̄iani generaliter.
d Marie a.q̄ de.d.c.ſūt.p ħ
īnuit ꝙ iſti ſpēalē affectū habe
bāt ad philippenſes. e Grā
d.n.i.xp̄i.cū ſpū vr̄o.ſupple ſit
ꝛ maneat ſp.Amē.
Incipit poſtil.ſup epl̄am
ad Coloſſenſes. Ca. I
f P Aul⁹ apl̄us.Incipit
epl̄a ad coloſſēſes:q̄
diuidit̄ ī tres ptes.ī
ſalutationē:ꝛ ꝓſecutionē.ibi:
Grās agi.ꝛ ꝯcluſionem.iiij.ca.
ibi:Que

a Grãs agimus. Audit bona que receperunt: duʒ ꝓ his b Sicut ⁊ in vob. i. ita pure ⁊ vere: ſic̃ ꝑ me ⁊ alios venit ĩ vniuerſũ mundũ: et adhuc manet in eo. Nõ minꝰ vob factũ eſt q̃ȝ in alijs eccleſijs: cũ ſit in mundo euangeliũ: fructificat ibi ꝑ bona oꝑa ⁊ creſcit augmẽto ſcientie: vel nũero ad fideliũ. Nõ per hoc ꝙ plus habeant q̃ȝ vos: ſed ita hoc facit ſicut eſt in vobis: et iõ nihil debetis ſuꝑaddere. c Pro vobis. Quorum ſalutem deſiderans cepit archippum adiuuare. d In ſpũ. Quia ꝓ ſpũalibus nõ ꝓ carnalibus diligitiſ. e Ut impleamini agnitio. Magnum eſt plene ſcire quid deus velit: ĩ oĩbus rebus actiue vite ⁊ contemplatiue. f In ſcientia dei. Ut non ignorent fidei ſue ſpẽm. i. rẽ ſperataȝ. vñ firmi erũt. g In omni virtute. Uos dico confortati a deo in oĩ virtute: caſtitate. ſ. ⁊ ceteris Qđ bñ poteſt ille q̃ eſt claritas patris. i. filius. Uel ſꝫm ꝙ clarã ↄgnitionem vob dedit. h Grãs agentes. Hactenus vnde gratias agit: ⁊ quid orat eis. Iam icipit ꝙ lex ñ ꝓdeſt ſed nocet: ⁊ xp̃s ad oĩa bõa ſufficit. Qđ inde põt ſciri cũ ipe ⁊ alij apl'i qui ĩ legalibꝰ fuerãt: eis dimiſſis ad xp̃m cõfugerũt Pro vob oramꝰ nos grãs agẽtes deo: iõ q2 dignos fec: qđ nũ q̃ȝ lex potuit. Sors ẽ hereditas q̃ nõ meritis ſʒ diuĩa electione daꝭ ſctis patriarchis ⁊ ꝓphis. ⁊ iõ ꝑ grãm ñ ꝑ legẽ ẽ q̃rẽda. i Dignos nos fecit. nõ ĩ lege. ſʒ k In lumie. i. per deũ q̃ ẽ lumẽ đ lumine: cuiꝰ grã illuminamur. Ul' ĩ lumĩe. i. in clara ↄgnitõe: a q̃ deuiãſ cadit ĩ tenebraſ. l Sortꝭ. Uolũtaſ đi ĩ hũano genere ſors ẽ apꝰ q̃ ñ ẽ iniq̃taſ ſʒ oĩa fac ꝑ iuſticiam et ſi occultam.

Regnum

ſ qui eſt vir magne auctoritatis. ſ ſcripſit:
et timotheus frater: his qui ſunt coloſſis
ſ maioribus. ſ minoribus. ſ ⁊ ꝙ ſancti ſũt ⁊ fideles.
b ſ per gratiam xp̃i: non in lege.
ſanctis ⁊ fidelibus fratribus in xp̃o ieſu.
a ſ hoc mũdo ſalutat. ſ remiſſio pctõꝝ. b ſ mentis reconciliatio ad deũ. c ſ q2 deꝰ: ⁊ pr̃ põt ⁊ vult.
Gratia vobis ⁊ pax a deo patre noſtro:
ſ q2 deꝰ ⁊ pr̃: põt ⁊ vult.
a Gratias agimus deo ⁊ patri domini no- a
ſ ꝑ quẽ nobis oĩa. a ſ etiã. b ſ vt creſcatis in melius.
ſtri ieſu xp̃i: ſemper pro vobis orantes:
a ſ ecce vñ grãs agit. b ſ qua creditis ip̃m deum ⁊ hominẽ eſſe. c ſ eſſe.
audientes fidem veſtraȝ in chriſto ieſu: ⁊ b c
a ſ non ocioſam. ſ per operis exhibitionem prouenientis ex ea oſtenſam.
dilectionẽ quã habetis i ſctõs oẽs ꝓpter d e
ſ nõ hũanã laudẽ: nõ ꝓ terreno emolimento. ſ rem ſperatã a ſ mõ nõ apꝑet. b ſ tm̃ ab eterno reddẽda. c ſ quõ ergo res tam latens ſperatur. ſ vt certam haberetis.
ſpem que repoſita eſt vobis in celꝭ: quam
a ſ qđ tenendũ eſt: q2 ⁊ plene verũ ⁊ bonum nuncium ne ergo alibi ſpem illam queratis: quam prius intellexiſtis.
audiſtis in verbo veritatis euangelij
a ſ euãgelium. b ſ nõ primi habuiſtis: ſed per alios venit ad vos: nec ſoli habetis.
quod ꝑuenit ad vos: ſicut ⁊ in vniuerſo f g
ſ fructificare facit. a ſ creſcere facit.
b mundo eſt ⁊ fructificat ⁊ creſcit: ſicut ⁊ in h
ſ eſt. a ſ ꝑ archippũ. ſ nõ ꝑ ſuperadductos: ſed ꝑ primos ſ credendo. ſ diſcernendo.
vob ex ea die qua audiſtis ⁊ ↄgnouiſtis i
a ſ ſcʒ. b ſ quod totũ ex deo. c ſ a prima die audiſtis veritatem: ſicut poſt didiciſtis eſſe veritatem per epaphram: i ore duorum ſtat omne verbum.
gratiaȝ dei in veritate ſicut didiciſtis ab
a ſ predicationẽ archippi cõfirmãte. b ſ q2 nobiſcũ ꝑdicator.
epaphra chariſſimo ↄſeruo noſtro qui eſt
a ſ pro ſalute veſtra. ſ nõ pro veſtris rebus. b ſ electꝰ a xp̃o vel q2 dona dei miniſtrat: vel xp̃o offert bona veſtra.
c fidelis pro vobis miniſter chriſti ieſu: q̃
etiam manifeſtauit nobis dilectionẽ ve-
ſ ad deũ ⁊ ꝓxim. ſ fundatã. a ſ ſctõ: nõ in carne. b ſ ecce quid orat. ſ hec de vobis.
d ſtram i ſpiritũ. Ideo ⁊ nos ex qua die au- k
a ſ q̃ſi ꝓ meritis q̃ ꝓ vobis exhibemus.
diuimꝰ: nõ ceſſamꝰ ꝓ vob orãteſ ⁊ poſtulã l m
ſ vt plene cognoſcatis quid deꝰ velit: quid non ⁊ hoc per partes exequitur.
e tes vt impleamini agnitione voluntatꝭ n
ſ ſcʒ ſ rerum: q̃ actiue vite ſunt. ſ cognitione ſpiritualiũ que ſunt contemplatiue.
eius: in omni ſapientia ⁊ intellectu ſpiri- o p
a ſ poſt. b ſ oꝑando bñ. ſ agatis per bona opera. c ſ vt deceat deũ: vel digni eo premio. d ſ ita. ſ. e ſ negotia vite actiue ⁊ contemplatiue.
tali: ut ambuletis digne deo per omnia q r
a ſ deo. ſ et. ſ in maius.
placẽtes in omni oꝑe bono fructificãtes s
ſ ꝑ hanc vite puritatem. a ſ in cogitatione deitatis. b ſ et poſt hãc ꝓmotionẽ oramus ne relabamini.
f g ⁊ creſcẽtes in ſciã dei: in oĩ v̾tute ↄfortati t v x
ab eo q̃ illuminare potuit. ſ mãnẽtes. ſ cõtra aduerſa.
ſꝫm potẽtiã claritatis eiꝰ. In omni patiẽ- y
a ſ diutini laboris. b ſ ⁊ h̃ nõ ex triſticia vel neceſſitate.
h tia ⁊ lõnganimitate cum gaudio gratias ʒ a
a ſ qui ſolus poteſt recreare: ⁊ vult quia pater.
i agentes deo et patri qui dignos nos fe- b
ſ etiam gentes in promiſſione iudeorum. a ſ participationem. b ſ hereditatis. c ſ .i. in noticia ſui.
k l cit in partem ſortis ſanctorum in lumie. c

ibi: Que circa me ſũt. In p̃ma pte exp̃mũt pſõe ſalutãtes. ⁊ ſcđo pſõe ſalutate. ibi: Hiſ q̃ ſũt coloſſis ⁊ bõa eis optata. ibi: Grã vo. ⁊c. ⁊ ptʒ ſnĩa ex dictꝭ pluries ĩ p̃ncipijs aliaꝝ epl'arum. a Gratias agimus: hic incipit epiſtole proſecutio. Circa quam ſciendũ ꝙ apoſtolus non predicauit coloſſenſibus perſonaliter: vt patet in prologo Hieronymi: ſed per diſcipulos ſuos archippum: et epaphram ⁊ poſtea inducebantur a pſeudo apoſtolis ad recipiendum legalia cũ euangelio. ꝓpter quod apoſtolus qui in partibꝰ illis erat valde famoſus. ſcripſit eis ipſos a legalibus retrahendo: ⁊ in fide ac moribꝰ ſolidãdo. Et diuidit in tres partes. q2 prĩo inducit eos ad tenendum firmiter euangelij veritatem. ſcđo ad p̃cauendum pſeudo apl'orum falſitatem ca. ſe. tertio ad cõtinuãdum vite ſanctitatem capitu. iij. Prima in duas: q2 p̃mo vt verba ſua melius recipiãt oſtẽdit ſe eis beniuolum. ſecũdo ĩducit eos ad pure tenendũ xp̃i euangeliũ. ibi: Qui ẽ imago. primũ aũt facit dupl'r. ſ. agendo gratias de bona eoꝝ inchoatione. ſcđo orando deuote ꝓ meliori conſũmatione. ibi: Iõ et vos. Circa primũ dicit: Gratias agimꝰ deo ⁊ patri dñi nr̃i ieſu xp̃i ſemper. i. omnibus horis ad orandũ deputatis. b Audientes. ꝑ epaphrã: vt hr̃. ĩ. c Fidẽ veſtraȝ in xp̃o ieſu: que eſt fundamentum ſpũalis edificij: ⁊ quia fides ſine oꝑibus mortua ẽ: Iaco. ij. ideo ſequitur: d Et dilectionẽ quã habetis in ſctõs omnes. i. opera charitatis que exercetis erga omnes fideles: nõ ꝓ cõmodo terreno: ſed celeſti premio. ideo ſequiꝭ: e Propter ſpem ⁊c. quam audiſtis in v̾bo v̾itatis euãgelij: qđ nõ ꝓmittit bona terrena: ſic̃ lex vetꝰ: ſʒ celeſtia: vt ptʒ ex decurſu ipiꝰ. f Qđ ꝑuenit ad vos ꝑ p̃dicationẽ diſcipuloꝝ meoꝝ. g Sic̃ ⁊ in vniuerſo mũdo eſt. nam a tꝑe apl'oꝝ p̃dicatũ fuit euangelium ꝑ orbẽ terraruʒ: ſic̃ declaraui plenius ſuper illđ Pſ. xviij. In oẽm terram exiuit ⁊c. ⁊ breuiꝰ replicaui ſuꝑ epiſtolam ad Rom. x. vbi hec auctoritas allegaꝭ. h Et fructificat ⁊ creſcit. ĩ alijs gentibus. Sicut in vobis. ſ. fructificat.
i Ex ea die qua audiſtis. credendo: cetera patent ex littera. k Ideo ⁊ nos. h̃ conſequenter apl's oſtendit ſe beniuolum coloſſenſibus orando pro eorum felici cõſũmatione. dicens: Ideo ⁊ nos ex qua die audiuimus. vr̃m bonum p̃ncipium. l Nõ ceſſamus ꝓ vobis orantes. mente: m Et poſtulantes. ore. n Ut impleamini. agni. vo. eius. i. vt plenius diuinã voluntatẽ cognoſcatis o In oĩ ſapientia. q̃ȝtũ ad cognitionem rerum ad vitam actiuã pertinentium. p Et intellectu ſpiritali. q̃ȝtũ ad cognitionem ſpũalium ad contemplationem pertinentiuȝ. q Ambuletꝭ digne. per viam huius vite ad patriam.
r Deo per omnia placentes. in ſpeculabilibus ⁊ oꝑabilibus. s In omni opere bono fructificantes. i. de bono in melius ꝓficientes quantum ad actiuam vitam.
t Et creſcentes in ſcientia dei. quantũ ad ↄtẽplatiuã. v In oĩ v̾tute. ſ. morali ⁊ intellectuali. x Cõfortati ſꝫm ⁊c. h̃ addit ad oñdendũ ꝙ nõ loquiꝭ de virtutibus politicis: ſed infuſis: q̃ danꝭ a deo cũ grã: ⁊ ꝑ eũ ſil'r augmẽtanꝭ. y In oĩ patiẽtia. ꝑ aduerſarioꝝ tolerãtiã. ʒ Et lõganimitate. ꝑ certã p̃mioꝝ expectationẽ. a Gratias agẽ. d. ⁊ pa. q̃ di. n. gẽtiles ⁊ iudeos indifferẽter b Fec. ꝑ grãm baptiſmaleʒ. c In ꝑtẽ ſor. ⁊c. q2 grã baptiſmal' dignum facit hereditate etnã q̃ hr̃ ĩ clara di viſiõe.

Qui eripuit

c Regnū filij. Aug⁹. De q̄ ip̄e dic̄: Regnū meum nō eſt de h mundo. nō ait: Nō eſt hic: Sz nō ē hic: qꝛ ꝑegrinat̄ q̄dē in mūdo: ſz nō eſt de mundo. Regno em̄ ſuo dicit: De mūdo nō eſtis: ſed ego elegi vos de mūdo. Erāt de mūdo: qr̄ ad mundi ꝓncipē pertinebant. Uel ita:

Joh. 18. g

a Eripuit nos de ptāte. i. de inferno in quo tenebamur a diabolo tā ex ꝓprio q̄ ex delicto ade. b Et trāſtulit nos in reg. Qn̄ attollēs nos de imo tartari: induxit in celū cū vnico filio ſuo. Iā em̄ credētes qui fixa mente deuoti ſūt: exeuntes de ſeclo duce dextre patris angelo inducūt̄ i celū. d Filij dilectionis ſue. Aug⁹. xv. de trini. Si charitas q̄ pr̄ diligit filiū ⁊ patrē diligit fili⁹ ineffabiliter vnionē vel cōionē demonſtrat āboꝝ. Quid cōueniē ti⁹ q̄ vt ille ꝓprie dicatur charitas: q̄ ſpūs ē cōis ambob⁹: alioq̄n ſi in illa trinitate ſol⁹ ſpūſſctūs eſt charitas: ꝑfecto ⁊ fili⁹ nō ſolius pr̄is: ſed etiā ſpūſſcti filius inuenit̄. Non em̄ dixit: filij ſui. qđ ſi diceret verīſſime diceret: ſz ait: Filij dilectiōis ſue. fili⁹ ḡ ē etiā ſpūſſcti: ſi ñ eſt in illa trinitate charitas dei niſi ſpūſſctūs. Qđ cum ſit abſurdiſſimum: reſtat vt nō ſolū ibi ſit charitas ſpūſ ſctūs: ſz ꝓpter illa de q̄buſ ſatis diſſerui ꝓprie ſic vocetur. Qꝛ vo dictū eſt filij dilecti: vel charitatis ſue: nihil aliud intelligat̄ q̄ filij ſui dilecti: q̄ filij ſubſtantie ſue. Charitas em̄ pr̄is eiuſ natura atq̄ ſubſtātia ē. vt ſepe diximus. Et iđo filius charitatis eius null⁹ ē ali⁹ q̄ q̄ de ſuba ei⁹ eſt genitus. e Redemptionē. Deſtructa ptāte diaboli facultas libertatis que nobis data eſt fuſo illi⁹ ſanguine: q̄ nullum habuit pctm̄. Et qꝛ diabol⁹ illos merito tenebat quos pctī reos cōditione mortis obſtrinxit. Hos per eū merito dimitteret: quez nullius pctī reum īmerito pena mortis affecit.

E

f Qui ē ima. Aug⁹. Aliter imago regis ē i numo alit̄ i filio. Nos ſumus num⁹ in q̄b⁹ imago dī: xp̄s fili⁹. Nulla imago dei dz coli: niſi illa q̄ h ē qđ ip̄e nec ip̄a ꝓ illo: ſz cū illo. g Et in ip̄o. Uel oia ſūt i xp̄o: quē nō excedūt. qꝛ imēſus. h Caput cor. Aug⁹. Caput eccl'ie. i. corꝑis: qꝛ ita ſe hz ad eccleſiā: ſic caput ad corp⁹. Et cū eccl'ia ab abel cepit quō caput eoꝝ: bn̄: qꝛ ē ꝓncipiū eccl'ie. i. fūdator. k Priogēit⁹. Sic nat⁹ ē an̄ oia de đo vt oia crearet ſic hō ꝓm⁹ reſurgit: vt reſtauret vt ſꝑ ſit ꝓm⁹ et ꝓnceps. Ceteri i ſe hn̄t vbū dī: ſz đ nullo dꝛ vbū caro fctm̄ ē. Hō ḡ excellēti⁹ aſſūpt⁹ q̄ſi pſonā ſapiē dei gerit: vt caput in quo ſunt omnes ſenſus perſonam anime: que totum corpus viuificat. i Qui eſt prin. Eccleſie ſm diuinitatē. i. fūdator eccl'ie: qꝛ oēs iuſtos q̄ ab abel vſq̄ ad vltimū iuſtū generāt̄ vtute diuītat̄ ⁊ miſcđie ſue dono illūinauit. ſm hūanitatem etiā pōt dici ꝓncipium eccleſie quia ſuꝑ fidē hūanitat̄ ei⁹ fūdata ē. ⁊ bn̄ ipſe ē caput

a ſ ita dignos fecit. b ſ in baptiſmo. c ſ qꝛ ve/re dn̄abant̄ nobis. d ſ ig̃ratie pctōꝝ demonū.

a Qui eripuit nos de ptātē tene/ a
a ſ vt eſſem⁹ regnū. ſ in celū. b ſ ita ⁊ nos per eum diliget: ſi nō ei odioſi.
b c d braꝝ: ⁊ trāſtulit i regnū filij dilē/ b c
a ſ q̄ſi trāſtuli. v. in regnū filij: ꝑ quē ⁊ redimit. ſ filio. b ſ nos iudei.
e ctiōis ſue. In quo habem⁹ redē/ d e
a ſ quotidie ſi peccamus ⁊ nō ē op⁹ alijs hoſtijs.
ptionem et remiſſionem peccato
a ſ bene hec per eum: quia ip̄e eſt. b ſ plene ſimilis patri. ſ qꝛ de ip̄o ⁊ nihil diſtat ab eo. c ſ incomprehenſibilis.
f rum. Qui eſt imago dei inuiſibi/ f g
a ſ ip̄e ſol⁹ genitus alia creata. ſ h vere oñditur coeternus. ſ an̄ oēm creaturā genitus.
lis: primogenitus omnis creatu h
a ſ vere genitus an̄ oēm creaturā: qꝛ ꝑ ip̄m omnia condita: ecce coomnipotens.
re. Quia in ipſo cōdita ſunt vni/ i
ſ que ſunt. a ſ ſol ⁊ luna.
uerſa in celis ⁊ in terra: viſibilia k
ſ angeli ⁊ aīe. a ſ etiā hec altiſſima. b ſ ergo
⁊ inuiſibilia. Siue throni: ſiue do l m
in nullo minor patre filius.
minationes: ſiue principat⁹: ſiue
a ſ quia etiam elementa: vn̄ oia.
poteſtates. Omnia per ipſum et n o
ſ ita ꝑ ip̄m antea q̄ erāt vita in ip̄o. a ſ nullus ei equalis etiā ſm q̄ hō. ſ nō mō eternitate ⁊ potentia: ſed etiam dignitate.
in ip̄o creata ſunt: ⁊ ip̄e eſt ante p
a ſ ſicut oia creauit: ita oia ſuſtinet ⁊ regit.
g omnes: et omnia in ipſo cōſtant q
ſ etiā cū talis: ſm vtrāq̄ naturā. a ſ q̄ vnita ē xp̄o gr̄a ⁊ natura vt capiti.
h Et ip̄e eſt caput corporis eccleſie r
ſ . ſ. fundator. b ſ bn̄ ē caput ⁊ principium. i. rector ⁊ fundator q̄ ē priogenit⁹ ad imortalitatē re/
i k †qui eſt principium primogenit⁹ s
ſurgēs a ſ ꝑ h. b ſ tā priorib⁹ q̄ ſequentibus.
ex mortuis: ut ſit in omnib⁹ ipſe t
ſ dn̄ium: qꝛ poteſt alios ſuſcitare. a ſ ⁊ bn̄ priatū hz nō ſolū qꝛ priogenit⁹: ſz qꝛ cōplacuit trinitati q̄ i ip̄o oīs plenitudo ſcīe ⁊ vtutū: nō mō eēt: ſz habitaret ⁊ recōciliaret oia iudeos ⁊ gentes.
primatum tenens. Quia in ipſo v

a Qui eripuit nos de ptāte tenebraꝝ. i. de ptāte inimici per mortem filij ſui. b Et trāſtulit in regnū filij. qꝛ eripiēdo nos de regno ⁊ poteſtate diaboli: reponit nos in regnū filij ſui: q̄ regnat h in fidelib⁹ per grām: ⁊ in btīs ꝑ gloriā. c Dilectionis ſue. ꝑ h nō eſt intelligenduz q̄ fili⁹ ꝓcedat a ſpū ſctō q̄ eſt amor ſeu dilectio: ſed dꝛ fili⁹ dilectiōis paterne: inq̄tū pr̄ ſūme diligit ip̄m: ⁊ nos ꝑ eum. d In q̄. i. per quē. e Habemus redēptionē. a ptāte diaboli. f Et remiſſionē pctōꝝ. ꝑ ſacramenta baptiſmi ⁊ pnīe q̄ habēt efficatiam a paſſione xp̄i. g Qui eſt imago. Poſtq̄ apoſtolus oſtendit ſe beniuolū coloſſenſib⁹: h cōſequēter inducit eos ad tenendū firmiter euangelij veritatē. Et diuidit̄ in tres ꝑtes. qꝛ ꝓmo declarat auctoritatē euāgelij. ſcđo inuitat ad firmiter adherēdū ei. ibi: Et vos cū eſſetis. tertio reſpondet tacite q̄ſtioni. ibi: Cui⁹ fact⁹ ſū. auctoritatē vo euāgelij declarat ꝑ excellentias auctor̄ ip̄i⁹. ſ. xp̄i. cui⁹ excellētias tripl'r declarat. ꝓmo i cōꝑatione ad patrē ſuū. ſcđo ad totū vniuerſuz. ibi: Qm̄ in ip̄o. tertio ad corp⁹ ei⁹ myſticuz. ibi: Et ip̄e eſt caput. Quantū ad primum declarat duas excellentias xp̄i. prima eſt q̄ eſt imago patris. i. exp̄ſſa ſimilitudo ipſius ſm deitatē. Sciēduz tn̄ q̄ imago alicuius poteſt dici dupl'r. Uno mō naturaliter. ſicut in hūanis filius dꝛ imago patris: qꝛ ꝓcedit ab eo ꝑ modū nature ⁊ in eadem ſpecie. Alio mō artificialiter: ſicut imago herculis eſt in lapide. ꝓmo modo xp̄s ē imago dei patris. tn̄ in idētitate numerali nature: qꝛ diuīa natura nō eſt multiplicabilis. creatura aūt intellectualis eſt imago dei in natura aliena: ⁊ ſic non eſt ꝓprie eius imago: ſed magis ad ei⁹ imaginē. h Primogenitus oīs creature. i. genitus an̄ oēm creaturā: qꝛ generatio filij a pr̄e eſt eterna. ꝓductio aūt creature eſt tꝑalis: q̄ pōt dici large generatio: eo mō q̄ de⁹ dꝛ pr̄ oīm ꝑ creationem. i Quia in ip̄o cōdita. h ꝯn̄r ponit excellētias xp̄i q̄tū ad totū vniuerſum. nam oia ꝑexiſtunt in eo: ſicut in cauſa exemplari. ideo dꝛ: Qm̄ in ip̄o condita ſunt vniuerſa. i. condi diſpoſita. oēs em̄ creature comꝑant̄ ad deū: ſic artificiata ad artificē: Sap̄. vij. Oīm em̄ eſt artifex. artificiatum vo eſt prius in conceptu artificis q̄ in effectu. dom⁹ em̄ extra fit a domo intra. vij. Methaphyſ. fili⁹ aūt in diuinis eſt cōcept⁹ ⁊ verbū pr̄is ⁊ iđ oēs creature in ip̄o preexiſtunt exemplarit̄ ab eterno: qꝛ nulla nouitas eſt in deo. k Uiſibilia. q̄tū ad creaturas corꝑales. l Inuiſibilia. q̄tū ad ſpūales. m Siue thrōi ſiue dominationes. exp̄mit q̄ttuor ordines angelorum. quoꝝ ꝓmus eſt de ſuprema hierarchia. ſcđs et quartus de media. tertius vo de infima. ⁊ ꝑ h intelligunt̄ alij ordines q̄ oēs ꝑexiſtunt in deo ſic in exemplari. ⁊ ſil'r oia ꝑexiſtunt in eo ſic in cauſa efficiēte ⁊ in eo quieſcūt ſicut i fine: Prouer. xvj. Uniuerſa ꝓpter ſemetip̄m opat⁹ eſt dn̄s. iđ ſubdit̄: n Oia ꝑ ip̄m. iūgat̄ ſic littera: Oia ꝑ ip̄m. ſupple creata ſunt efficienter. o Et i ip̄o. ſupple q̄eſcūt finalit̄. p Et ip̄e ē an̄ oēs. ſcꝫ creaturas quas precedit duratione ⁊ dignitate. q Et omnia in ip̄o conſtant: qꝛ ꝑ ip̄m oia ꝯſuant̄ in eē: ſic de nihilo creata ſunt: ſic i nihilum redigerent̄: niſi ꝑ ip̄m manu tenerent̄. r Et ip̄e ē caput. hic ꝯn̄r ponunt̄ excellētie xp̄i q̄tū ad corp⁹ ei⁹ myſticū. cū dꝛ: Et ip̄e eſt caput corꝑis eccl'ie. influēs ſenſū ⁊ motū ſm vitā gr̄e: Joh. j. De plenitudie ei⁹ oēs nos accepim⁹ grām ⁊c̄. s Qui ē ꝓncipiū ꝓmogenit⁹ ex mortuis. lꝫ em̄ aliq̄ reſurrexerūt a morte an̄ xp̄m: vt laçar⁹ ⁊ plures alij illa tamen non fuit perfecta reſurrectio: quia reſurrexerunt ad vitam mortalem: que magis dicitur mors q̄ vita. quia eſt quedam tendentia ad mortem: vnde ⁊ illi poſtea mortui ſunt: ſed xp̄s primus ſurrexit ad vitam immortalem que eſt perfecta reſurrectio ⁊ vera: ⁊ quia primum i aliq̄ genere ē cā alioꝝ. iđ reſurrectio xp̄i ē cā nr̄e reſurrectōiſ. ꝓpt̄ qđ dꝛ h: Principiū ꝓmogenit⁹ ex mortuis. t Ut ſit i oīb⁹ ip̄e ꝓmatū tenē ꝯ nō ſolū reſpectu hoīm: ſz etiā oīm angelorum. tū propter plenitudinem gratie que data eſt ei non ad menſuram: Joh. iij. Angelis autem ad menſuram data eſt. tum quia licet humana natura xp̄i ſm ſe accepta ſit inferior angelica. propter quod dicitur xp̄s ab angelis minoratus. Pſal. viij. tamen inquantum eſt vnita diuinitati in ſuppoſito filij excellentior eſt effecta. ideo ſubditur: v Quia in ip̄o. ſ. hoīe chriſto.

† 1. Cor. 15. b

Cōplacuit

G put ⁊ principiũ et re/
ctor ⁊ fũdator: quia
ipe eſt primogẽit⁹ ⁊c̃.
a Plenitudinem.
Aug⁹. Quia oĩa po
Joh.5.e teſt ex ſe.vñ: Sic pr̃
habet vitã in ſe: ſic ⁊
fili⁹ q̃ ſuſcitat ⁊ viui/
ficat q̃s vult: ſic oſtẽ
dit̃ perfectus de⁹ eẽ.
b Per eũ recõcili/
are ⁊c̃. Deo placuit
per eum reconciliare
⁊ ipe pacificauit non
gratis: ſed per ſan/
guinẽ: celeſtia ⁊ ter/
reſtria. quia pt3 hoĩ
introitus in celum.
c Oĩa per eum fa/
cta. in ipo auctore vi
uunt. d Vel alie
nati. Et inimici ſen/
ſus. i. ꝯſilij eius: qđ
idem valet: q2 nõ re/
ceperũt q̃ p moyſen
mãdauit deus deuo
te idolis ſuis.
e Recõciliauit in
cor. ⁊c̃. Si mortal' et
mortu⁹ potuit recon/
ciliare: iam immorta
lis poteſt oĩa facere
f Si tamen pmane
atis. Ideo tot ⁊ tan/
ta dixerat de chriſto
vt ponant ſpem ĩ eo
ſolo: in quo oĩa ſunt
non alicui elemento
rum vel angelorum
ſe ſubijciendos pu/
tent: hic ſolus colen
dus eſt. ⁊ ad hũc nõ
eſtimãdus ẽ quiſq3.
g In vniuerſa ⁊c̃.
Vel: Que tamen no
ua creatura modo ẽ
ſub celo adhuc pere/
grina: ſed tandem ve
niet ad gloriam.
h Adimpleo. Ea
paſſionũ q̃ xp̃s ſuſti/
nuit: vel q̃ mõ ſuſtĩe
re p̃cepit: q̃ adhuc de
ſũt adimpleo. i. pat⁹
ſũ pati. i Fact⁹ ſum
ego miſter. Miniſtrꝫ
euãgelij a deo p xp̃3
ſe factũ dic̃ vt myſte/
riũ a deo ceptũ p ido
neũ ẽuũ impleat̃: qđ
ignotũ fuit a ſecul'.
k Data ẽ mihi. Vt
impleã qđ de⁹ p̃ordi
nauit de vobis vos
ſc3 p incarnationem
ſaluari: ne videat̃ ſa
lus nõ eẽ ꝓmiſſa gẽ
tib⁹. Vel mihi ẽ da
ta in vobis. tñ ẽ em̃
q a meis q̃rit̃: q̃ntuꝫ
ſi a meipo. l Qđ
Joh.1.a abſconditũ. Si notũ
erat ĩ principio erat
v̄bũ. Nuſq3 lectum
Luc.10.d erat: ⁊ v̄bũ caro fcm̃
ẽ. vñ: Abſcõdiſti h̃ a
ſa. ⁊. p. ⁊ re. ea puul'.
Aug⁹. Quoſdã em̃
platonicoꝝ

a complacuit omnẽ plenitudinem a b
b diuinitatis inhabitare: ⁊ per eum c d
a qui eſt lumen eternum .i. eterna veritas.
c recõciliare oĩa in ipſum: pacificãs e
a nõ p aliã hoſtiã. b q̃ turpior mors .i. cele/
ſtia ⁊ terreſtria. c iã ſũt vt abraam ⁊ ceteri.
per ſanguinẽ crucis ei⁹ ſiue q̃ in cẽ f
a adhuc in iſta vita. b O coloſſenſes pacifica/
uit q̃uis eſſet' alienati: nihil cũ deo hñtes ⁊ inimi/
ci contradicẽdo ⁊ hoc ſenſu quia putaba tis bene
agere. c q̃uis.
lis ſiue q̃ in terris ſunt. Et vos cũ3 g h
d eſſetis aliqñ alienati ⁊ inimici ſen i
degẽtes actu. a rpe grẽ nõ alio. b remiſſi/ k
e ſu in operibus malis: nũnc aũt rẽ l m
one pctõꝝ. a .i. fragilitatis. .i. paſſibili ⁊ mor
tali ⁊ hoc p mortẽ etiã ad hoc vt tandẽ repñter.
conciliati in corpe cãrnis eius p n o
virtutibus. a pec
mortẽ exhibere vos ſanctos ⁊ im q p
catis. vſq3 adeo q. quia tunc nihil mali in eis
maculatos ⁊ irreprehenſibiles co r s
q̃ oĩa videt vel cum tunc ei preſentes eritis vidẽ
tes cum ſicut eſt. a exhibere tñ hac cõditione.
f ram ipſo. Si tãmen permanetis t
a firmi non fluctuantes. b in ſpe premij vt p
vos nõ recedatis. c alio impellente.
in fide fundãti: ⁊ ſtãbiles: ẽt imo/ v x
a qđ tenere debet' q2 intellexiſtis ⁊ iõ pei⁹ ẽ reuer
ti. meli⁹ ẽ em̃ viã v̄itat' nõ agnoſcere q̃3 p⁹ agnitã
biles a ſpe euãgelij qũod audiſtis y
retroire. a et manet. vniuerſis homini
g qđ prẽdicatũ eſt in vniuerſa crea/
bus q̃ ſũt noua creatura q̃tq̃t vbiq3 ſunt. euãge
lij. a et ita poteſtis ſcire quod verum eſt.
tura que ſub celo eſt. Cui⁹ fãctus 3 a
a epheſi in carcere poſitus pro euangelio.
ſum ego paulus miniſter: q̃ nunc b
a q2 inde credẽtes ꝓficiunt. b q̃s ſuſtineo.
c cõfirmãdis in veritate euãgelij. d quiſq3 pro
mõ ſuo exoluit quod debet.
h gaũdeo ĩ pãſſionib⁹ ꝓ vobis: ⁊ ãd c d
a nr̃e xp̃i ſunt: q2 ei⁹ mẽbra. b nõ in meis.
† ĩpleo ea q̃ dẽſũt pãſſionũ xp̃i ĩ cãr e
a multiplicando. b non alio dico.
ne mea prõ corpe eius qũod eſt ec
corporis. vt ei miniſtrem
i cleſiã. Cui⁹ factus ſũ ego miniſter f g
ſpiritualia. a vt ei deum diſpenſem: actu
p grãm aplat⁹ mihi crediti a deo. vel ẽm grãm
aplatus mihi a deo diſpenſari. b non ſolum offi
cium: ſed executio officij.
k ẽm diſpenſatiõnẽ dei: quẽ data ẽ h
a impletũ q̃ndam ordinationẽ dei de vob gẽtib⁹
mihi in vobis: vt implẽam verbũ i
a qđ verbũ fuit occultũ a deo q ⁊ myſteriũ. i. ab
ſconditũ.
l dei: myſtẽriũ quod abſcõditũ fuit k l
a principio ſeculorum. omnibus non cuidam
parti tm̃ niſi cui per ſpiritũ indicauit. b tpe grẽ
ã ſeculis ⁊ generatiõnibus. Nũnc m
non omnibus.
aũt manifeſtatũ ẽ ſctis ei⁹: quib⁹ n o
nec his oĩb⁹: ſ3 q̃b⁹ voluit ex ſola grã. b copio
ſã gloriã ſacr̃i tã digni ĩ q̃ ſũt multa fides: remiſſio
iuſticia: dõa ſpũs: futura btitudo ⁊ iõ dic̃ diuitias
voluit deus notas facere diuĩti/ p
exiſtentis.
as glorie ſacramẽti huius in gen q
a ſacrm̃. b incarnatio xp̃i. c gentibus.
tibus quod eſt chriſtũs in vobis r s
vt p eũ ſperetis gloriã ſine lege. a q̃lẽ xp̃m. t
b aplĩ. c q ſine lege gentes ſaluat.
ſpes glorie qũem nõs annũncia/ v

a Cõplacuit. toti trinitati. b Omẽ plenitudi/
nẽ. ſ. grẽ. c Inhabitare. illa em̃ plenitudo data fu
it a tota trinitate. ẽm excellentiã aũt vnionis ſic ex/
ponit̃: q2 in ipo hoĩe xp̃o. Cõplacuit: filio dei. Omnẽ
plenitudinẽ inhabitare. i. ẽm plenitudinẽ ſue deitat'
q2 ſol⁹ fili⁹ eſt incarnatus: licet hãc incarnationẽ tota
trinitas fecerit. d Et p eũ recõciliari oĩa in ipm.
deũ patrẽ. e Pacificãs p ſanguinẽ crucis eius.
q̃ fuit ſufficientiſſimus ad ſatiſfaciendũ ꝓ oĩbus. iđo
ſubdit̃: g Siue q̃ in terris ſunt. q̃ntum ad hoĩes.
f Siue q̃ in celis. q̃ntũ ad angelos. nõ tñ ſic intelli/
gendo q pctm̃ angeli ſit finaliter remiſſibile p paſſio
nẽ xp̃i: vt credit Orige. ſed q2 p paſſionẽ xp̃i eoꝝ ſoci
etas reſtaurat̃. p h̃ q hoĩes ſcti p xp̃m redẽpti ibidẽ
aſſumunt̃. ex iſtis aũt excellẽtijs pt3 auctas euãgelij
cuius lator eſt xp̃s. h Et vos. h̃ ꝯñr inducit colo/
ſenſes ad obẽuationẽ ipi⁹. d. Et vos cũ eſſet' aliquã
do alienati. a deo p idolatriã. i Et inimici ſenſu.
.i. ſenſibiliter ⁊ manifeſte. k In opib⁹ malis. i. p
opa mala ad ſenſũ patẽtia. l Nunc aũt. ſ. poſt ve
ſtrã cõuerſionẽ. m Recõciliauit. ſupple vos.
n In corpe carnis ei⁹. i. in corpe ſuo paſſibili.
o Per mortẽ. quã ſuſtinuit in corpe paſſibili. ⁊ per
quã ſumus redẽpti. p Exhibere vos ſctõs. i. ſan/
ctificatos per baptiſmũ in quo nobis plenarie cõicat̃
effect⁹ paſſionis. q Et ĩmaculatos. in pſonis pro/
prijs. r Et irreprehenſibiles. a ꝓximis. s Co/
rã ipo. i. cũ rectitudine intẽtionis: ⁊ nõ ſolũ corã mũ/
do p fictionẽ hypocriſis. t Si tñ pmanetis in fi/
de. ſ. xp̃i. v Fũdati ⁊ ſtabiles. ꝯ pſuaſiones pſeu
do aploꝝ. x Et ĩmobiles a ſpe euãgelij qđ audi/
ſtis. vt. ſ. ſperetis cõſequi vitam eternã p fidem xp̃i.
⁊ eccleſie ſacr̃a: ⁊ nullo mõ p legalia. y Qđ p̃di/
catũ eſt in vniuerſa creatura. p vniuerſam creaturam
intelligitur oĩs hõ: eo q h3 ſilitudinẽ cũ oĩ creatura:
ẽm q dicit Greg⁹. homel'. xix. Habet nãq3 cõmune eẽ
cũ lapidibus: viuere cũ arborib⁹: ſentire cũ aĩalibus
intelligere cũ angelis. nõ eſt ſic intelligẽdũ q euan/
geliũ ex tunc fuerit p̃dicatũ ſingulis hoĩbus de toto
mundo: ſ3 q2 fuit tũc p̃dicatũ in oĩb⁹ ptib⁹ mũdi in q̃/
bus habitabãt hoĩes. ex q̃b⁹ aliq̃ crediderũt. ſic dcm̃
eſt. ſ̃. 3 Cui⁹ fact⁹ ſũ. h̃ apl's rñdet cuidã tacite q̃/
ſtioni: q2 poſſet aliq̃s dicere: q̃d ptinet ad paulum ita
ſcribere coloſſenſib⁹: cum tñ eis nõ p̃dicauerit. vt di
ctũ ẽ. ſ̃. nec etiam eos viderit. vt hr̃ ca. ſe. Ad qđ rñ/
dit q h̃ ptiebat ad eũ: eo q erat apl's gẽtiũ: vt dictũ
eſt. Gal'. ij. Qui opat⁹ ẽ petro ⁊c̃. de quoꝝ nũero erãt
coloſſenſes. ⁊ h̃ eſt qđ dicit: Cui⁹. ſ. euangelij.
a Fact⁹ ſũ ego pau. miſter. i. p̃dicator ex aplat⁹ offi/
cio. b Qui nũc gaudeo in paſſionib⁹. i. in carce/
re quẽ patior. c Pro vobis gentilib⁹. eo q predi
caui euãgeliũ gẽtilib⁹ de q̃bus vos eſtis. l3 em̃ nõ p̃/
dicauerit eis p ſeipm̃. p̃dicauit tñ eis p ſuos diſcipu/
los. vt p̃dictũ eſt: d Et adĩpleo ea q̃ deſũt paſſi/
onũ xp̃i. paſſiones aũt xp̃i dupl'r dicunt̃. vno mõ in
corpe ꝓprio in q̃ ſuſtinuit famẽ ⁊ ſitim ⁊ mortem. ⁊ ſic
accipiendo nihil erat ibi adimplẽdũ. Alio mõ prout
patitur in membris ſuis que ſunt fideles ẽm q dicit
Act'. ix. Saule ſaule quid me pſequeris ⁊c̃. ⁊ ſic loq̃t̃
hic apl's. ideo ſubdit: e In carne mea. ⁊ q2 paſſio
nes ſctõꝝ ſũt ad bonũ toti⁹ eccleſie cui⁹ ſunt mẽbra.
iõ ſubdit̃: Pro corpe eius qđ eſt eccleſia. f Cui⁹.
ſupple eccleſie. g Factus ſum ego miniſter. prela
ti em̃ eccleſie nõ ſũt dñi: ſed miniſtri. h Scđm di/
ſpenſationẽ dei q̃ data eſt mihi in vobis. inquantum
a deo fact⁹ ſum apl's gentiũ. i Vt impleã v̄bum
dei. annũciãdo v̄bo ⁊ ſcpto. k Myſteriũ. i. ſacrũ
ſecretũ. l Qđ abſcõ. f. a ſe. ⁊ ge. q2 añ tp̃s xp̃i nõ
fuit cognitũ niſi paucis ꝓphetis. m Nũc ãt. tpe
grẽ. n Manifeſtũ ẽ ſan. ei⁹. i. ſcificat' p baptiſmũ.
o Quib⁹ voluit de⁹. ex ſua mera grã. p Notas
facere diuitias glorie ſacr̃i hui⁹. i. copioſam gloriam
huius ſacri ſecreti: q In gentib⁹. q̃rũ ſum apl's.
r Qđ. ſ. ſacrm̃ ſecretũ. s Eſt xp̃s. qui eſt deus
incarnat⁹: paſſus ⁊ mortu⁹: reſuſcitat⁹: ⁊ ad dexteraꝫ
patris eleuatus. t In vobis ſpes glorie. per ipm̃
ꝯſecutionẽ glĩe certitudĩalit̃ expectãdo: ſi tñ ĩ ea fide
lit̃ maneat'. v Quẽ nos annũciam⁹. p̃dicando.

† De ſacra vnctione. c. vnico. ẽ ſed vbi.

* Corripiẽtes

platonicoꝝ libros ex greca lingua ĩ la
tinã ꝟſos vidi ⁊ ibi legi nõ q̃dē his ꝟ/
bis.Sꝫ h̄ q̃dem oĩno ⁊ multis ⁊ multi
plicibꝰſuaderi rõnibus:ꝙ in p̃ncipio
erat ꝟbũ ⁊ ꝟbũ erat apud deũ.Sꝫ ꝙ
verbũ caro factũ eſt nõ legi. Indaga/
ui quippe in libris varie dictũ eſſe: ꝙ
filiꝰſit in forma p̃ris:ſed ꝙ ſe exinani/
uit nõ habetur in illis. a Corripien
tes.Uel ꝯdicentes corripimꝰ⁊ vicimꝰ
⁊ obedientes docemus. b In om̃i
ſapien.Uera ſapientia eſt cum chriſtꝰ
agnoſcitur. c In q̃.ꝛ la.⁊c̃.ĩ ꝟtute.
Quaſi.Labori meo adiũgit deꝰmira/
cula ad confirmationem. Ca. II
d Uolo em̃ vos ſcire.Pro vobiſ.
v Nõ em̃ minus ꝓ his quos nõ
vidit q̃ꝫ pro his quos vidit ſol
licitus fuit. e Inſtructi ĩ charitate.
Quã deus ad nos habuit:q̃ ꝓ nobis
A filiũ tradidit. Hoc ſi q̃s attendit:põt
ſe in hac miſeria conſolari: quia inde
ꝑpendit calcata ſuꝑbia ꝑ humilitatem
ad patriã poſſe reuerti. Et inſtructi.
Agnitione dei.ꝑ h̄ tendentes.
f In oẽs diuitias.i.copias intellectꝰ
pleni:vbi ꝑfecte de humanis ⁊ diuĩs
habeãt intellectũ.vt de aĩa ⁊ de ſuper/
nis ſpiritibꝰ.Aliter em̃ nemo ad co/
gnitionẽ dĩ aſcẽdit. g In agnitionẽ
dei.Nõ dico q̃ꝫtũ ad opa:ſꝫ h Myſ/
terij dei.vt ſciatis qꝺ ẽ ſecretũ a pau/
cis cognitũ. i Dei patris ieſu xp̃i.
Ut ſciatis ꝙ alia perſona a filio q̃ꝫuis
ideꝫ in ſub̃a cũ eo.Ad quã ꝯgnitionẽ
ſi tẽditꝭ ad xp̃ꝫ tm̃ recurrite:qꝛ ĩ eo ſũt
oẽs copie:ſꝫ abſcõdite ⁊ iõ ne miremi
ſi ĩ xp̃o eſtiſ:⁊ eas nõdũ ĩueĩſtiſ:qꝛ nõ
de oĩbꝰpatẽt:niſi hiſ q̃ petũt et pulſãt.
Alia lr̃a.Cũ fuerĩt ĩſtructi ĩ charita/
†.36.diſ.c. legimꝰ i.fi. tate:ĩ oẽs diuitiaſ plẽi ĩtellectꝰad agni
tionẽ myſterij dei ĩ xp̃o.Uult apl̃s fo
uere aĩos eoꝝ ĩ charitate:vt ꝓmpti fie
rẽt ꝑ epl̃am agnitionẽ acciꝑe ſacri dei
in xp̃o:aduertẽtes has eẽ ſapĩe ⁊ ſcĩe
diuitias ſi ag̃ſcatꝰ xp̃s:ĩ deitatꝭ ſue ple
nitudine adorãdus. Amb. Oẽ my/
†.7.q.1.c. ſuggeſtũ. ſteriũ ſacri dĩ ĩ xp̃o ẽ vt q̃ eũ ꝯg̃ſcit oĩ/
um hr̃e noticiã videatꝰ. Oĩs ei rõ ſuꝑ
ne ſcĩe totiꝰcreature ſuꝑne vel t̃rene in
eo ẽ q̃ ẽ caput eoꝝ ⁊ auctor: vt q̃ hunc
nouit:nihil vltra q̃rat:qꝛ hic perfecta
ꝟtꝰ⁊ ſapĩa. Quicq̃d alibi q̃ritꝰ h̄ perfe
cte ĩuenitꝰ.In daniele ⁊ ſalomone oſtẽ
dit ĩfidelibꝰſe totiꝰauctorẽ ſcĩe vꝉ ſapĩe
qꝺ ĩfideles nõ putãt:qꝛ nõ legũt ĩ euã
gelijs ⁊ ꝓphis aſtrologiã geometriam
⁊ alia hm̃oĩ.q̃ iõ deſpecte ſũt a nr̃is:qꝛ
nihil ad ſalutẽ ꝑtinẽt:ſꝫ mittũt ĩ erro/
rẽ:⁊ dũ ſtudẽt ĩ his curã aĩe nõ habẽt
Qui ꝟo xp̃m nouit theſaurũ ſapĩe et
B ſcĩe ĩuenit:qꝛ id nouit qꝺ vtile eſt.
k Hoc aũt.d.nõ ſolũ vt ad ea tẽdatꝭ
q̃ nõdũ habetꝭ:ſꝫ vt nemo decipiat:et
rõne mũdanarũ reꝝ abſtrahat a ſpe q̃
eſt in xp̃o. l Nã et ſi cor.Q.Ne de
cipiat dico:video em̃ ſpũ dei q̃d apud
vos agitꝰ. m Sꝫ ⁊ ſpũ.Sctĩs datuꝫ
eſt in ſpũ videre remota:caueãt g̃ ſibi
quoꝝ actꝰmgr̃m non latẽt. n Gau
dens.Per hoc ꝓmptiores facit circa
euangelium:quia gaudere ſe dicit ĩ dĩ
ſpoſitione conuerſationis eorum et fi/
dei ſtabilitate vt ſcientes vnde place/
ant deo:in eo fierent firmiores.
o Radicati.Minores in actiua vita.
p Super.aliosſ: q Edificat.i.voſ
maiores q̃ ĩ contẽplatione eſtis.
Per philoſophiã

a ſ arguentes eos qui deuiant. ſ nõ ſolum vos.
a mus cõ̊rripientes omnem homi a
a ſ eos q̃ ignorãt. b ſ nõ ceci vt pſeudo . c ſ ꝟa et dominica.
b nem ⁊ dõ̊centes in õ̊mni ſapiẽ̊n/ b c
ſ deo offeramꝰin ſacrificium. a ſ tam iude um q̃ꝫ gentilem.
tia:vt exhibeamus õ̊mnẽ homi/ d
ſ nõ in lege. ſ in intellectu myſterij.
nem perfectum in chriſto ieſu.
ſ xp̃o ieſu. ſ in qua re. ſ vt omniſ perfectus ſit in xp̃o. a ſ contra rebelles.
c In quo et laboro cẽ̊rtando ſm̃ e f
operationem eius:quam opera/ g h
ſ miraculorum. i
tur in me in virtute.
ſ ideo vobis hoc de me refero.
v Uolo enim Ca. II k
a ſ vt ea intellecta queratis in xp̃o perfecti fieri.
vos ſcire qualẽ ſõ̊llicitu
a ſ qꝛ ⁊ hi a pſeudo erant preuenti.
dinem habeã ꝓ vobis ⁊ prõ̊ his
a ſ ⁊ ꝓ his adiacentibꝰvobis quicunq̧.
qui ſunt laodicię : ⁊ q̊uicunq̧ nõ
a ſ et ſi ſciam audierunt.
viderũt fã̊ciẽ meam in carne:vt l
ſ vel cõſolationẽ accipiant. ſ ad h̄ intendo vt il li vobiſcũ conſolentur corda ſua.
e conſolentur corda ip̃orum inſtru m
a ſ vel ꝑ hoc tendendo. ſ vt de omnibus.
f cti in charitate:⁊ in õ̊mnes diui/ n
ſ plene intellectum habeant.
g tias plenitudinis intellectus in o
ſ inſtructi. a ſ qꝺ eſt xp̃s verbum caro factum
h i agnitionem myſtẽ̊rij dei patris p
ſ eſſe hoc myſterium.
⁊ chriſti ieſu :†in q̃ ſunt oẽs the/ q r
ſ ꝙ ꝑ hũiliatũ ſuꝑbi redimuntꝰ. a ſ de diuinis ſ ꝙ verbum apud deum. b ſ de humanis ꝙ homo nobiſcum.
ſauri ſã̊pientię ⁊ ſciẽ̊ntię abſcon/
a ſ vt ſitis inſtructi. b ſ quãtũcũq̧ ſapiens.
k diti.†Hõ̊c autem dico: vt nẽ̊mo s t
a ſ vt videtur. ſ vel ſubtilitate. ſ que non eſt ni ſi in verbis.
vos decipiat in ſublimitã̊te ſer/
a ſ ne decipiat dico:ſcio em̃ nõdũ eſſe deceptos.
l monis†Nã̊ꝫ et ſi corpore abſens v
a ſ vt ſpũs heliſei cũ giezi eũti ad naamã ſyꝝ vt acciꝑet ſub noie eiꝰ:q̃ ip̃e nõ mãdauerat.
m ſum: ſẽ̊d ⁊ ſpiritu vobiſcum ſum x
a ſ qꝛ. b ſ quõ vnuſq̃ſq̧ vr̃m ſm̃ ordinẽ ſuum
n gaudens:⁊ videñs õ̊rdinem ve/ y
viuit. ſ ſtabilitatẽ. a ſ nõ in lege.
ſtrum:⁊ firmamentum eiꝰ q̊uę in z
a ſ q̃ñq̃dẽ bũ ſtatis:fidei fundamento.
xp̃o eſt fidei veſtrę. Sicũt igitur a
ſ bona em̃ acceptio fuit.
accẽpiſtis xp̃m ieſum dominum

a ſ non extra. b ſ proficite. c ſ vt arbor ad fru
o noſtrum: in ip̃õ̊ ambũ̊late rã̊di/ b c
ctificandũ. a ſ in tẽplũ dei vñ alijs loquatur.
p q cati et ſupẽ̊rędificati in ipſo:⁊ cõ d e
ſ quaſi ambulate dico in actione gratiarũ:firmi in fide nõ aliter q̃ꝫ recepiſtis ⁊ didiciſtis cognitio ne:⁊ habetis materiam gratiarum abundantes in illo:⁊ ĩ hac ãbulatiõe videte neq̃s.d.
firmati fide:ſiĉ ⁊ didiciſtis:abun f
ſ donis. a ſ q̃ ſolus dat incrementum.
dantes in illõ̊:in gratiarum acti/
one.Uidete ne q̃s vos decipiat g h

a Corripientes oẽm hoĩem. a ꝟita
a te euãgelij deuiantẽ. b Et docẽtes
oẽm hoĩem. c In oĩ ſapĩa. ad ſa/
lutẽ neceſſaria. d Ut exhibeamus
b c oẽm hoĩem ꝑfectũ in xp̃o ieſu. Circa
qꝺ ſciẽdũ ꝙ ꝑfectũ dꝛ cui nihil deeſt.
v.Methaphiſ.qꝺ dupl̃r põt intelligi
d Uno mõ qꝛ nihil deeſt de neceſſarijs
ad ſalutẽ ⁊ de hac ꝑfectione loq̃tur h̄
apl̃s. Alio mõ qꝛ nihil deeſt de his q̃
pñt ineſſe ꝑficiẽtia ad ſalutẽ.⁊ ſic non
accipitꝰ h̄:qꝛ talis ꝑfectio nõ hr̃ in via
e in q̃ põt hõ ſꝑ ꝓficere.vt dictũ eſt.ſ.
f g h i Phil.iij. e In q̃.i. ꝓpt̃ quod.
f Et laboro certãdo.cõtra aduerſari
os fidei nõ ſolũ ꝟbis:ſꝫ oꝑibꝰ mira/
culoſis.iõ ſubditꝰ: g Scd̃m oꝑa/
tionẽ eiꝰ.i.dei q̃ facit miracula.
h Quã oꝑatꝰ in me.i.ꝑ me.
k i In ꝟtute.ſ.ſua et nõ mea. Ca. II
k v Uolo em̃. Hec ẽ ſcd̃a ps p̃nci/
palis:in q̃ apl̃s inducit Coloſ
ſenſes ad p̃cauendum pſeudo
apl̃oꝝ falſitatẽ.Et diuiditꝰ in duaſ.qꝛ
p̃mo ponit motiuũ.ſcd̃o ꝓcedit ad ꝓ
poſitũ.ibi:Hoc aũt dico. motiuũ aũt
apl̃i fuit ſollicitudo quã hẽbat de ſa/
lute coloſſenſiũ ⁊ alioꝝ fideliũ. ⁊ h̄ ẽ
l qꝺ dicit:Uolo autẽ ⁊c̃. ⁊ ptꝫ lr̃a vſq̧
ibi: l Ut cõſolentꝰ corda ip̃oꝝ. per
ſpm̃ſctm̃ inhabitantẽ q̃ ẽ cõſolator.
m m Inſtructi in charitate. q̃ diffundi
tur in cordibꝰnr̃is ꝑ ſpm̃ ſctm̃:Ro.v.
n n Et in oẽs diuitias plenitudinis ĩ
tellectꝰ.vt ſic nõ ſolũ ſint ꝑfecti q̃ꝫtuꝫ
ad affectũ:ſꝫ etiã q̃ꝫtũ ad ĩtellectum.
o o In agnitione myſterij.i.ſecreti.
p Dei p̃ris ⁊ xp̃i ieſu.cog̃ſcendo ꝙ
p pr̃ ⁊ filiꝰ ſũt diſtincte ꝑſone ⁊ vnꝰ deꝰ.
q In q̃.ſ.ieſu. r Sũt oẽs the.ſapĩe
q r ⁊c̃.nã ĩ eo ſm̃ naturã diuinã eſt ſapĩa
diuĩa:q̃ ẽ ĩfinita.⁊ ſm̃ naturã hũanã
hꝫ plẽitudinẽ ſcĩe:ſiĉ ⁊ gr̃e ꝯg̃ſcẽſ oĩa
q̃ ꝯg̃ſcit ꝟbum ſcĩa viſiõis. s Hoc
ãt dico.h̄ accedit ad ꝓpoſitũ ĩducen/
do coloſſenſes ad p̃cauendũ decepti/
s t ones falſoꝝ apl̃oꝝ.Circa qꝺ ſciẽdum
ꝙ ad decipiẽdũ tripl̃r conabãtꝰ. vno
mõ argumẽtꝭ pħoꝝ.nã aliq̃ eorum in
pħia ĩſtructi erãt.alio mõ ex auc̃te le/
gis:eo ꝙ data fuerat a deo.tertio mõ
ex ſimulatiõe ſanctitatis q̃ freq̃ntꝰ ſim
v plices decipiũtꝰ.ꝑmo g̃ ĩducit ad euĩ/ †i.Cor.5.a
tationẽ p̃mi.ſecũdo ſcd̃i.ibi:Et eſtis.
t̃tio t̃ij.ibi:Nẽo vos ſeducat. Circa
x p̃mũ dĩc:h̄ ãt dico de ſollicitudĩe mea
ꝓ vob̃. t Ut nẽo vos ſe.ĩ ſb̃.ser.i.
y ꝟbis ꝓpheticꝭ. v Nã et ſi cor.ab.
ſũ.a vob̃. x Sꝫ ⁊ ſpũ vo.ſũ. ſiĉ ſpi/
z ritꝰ heliſei erat pñs cuꝫ gieçi qñ gieçi
accepit mũera a naamã. vt dicitꝰ.iiij.
a Reg.v.videbat em̃ apl̃s ĩ ſpũ q̃ apꝺ
coloſſenſes agebãtꝰ. y Gaudens ⁊
vi.or.vr̃m.i.gaudẽs de hoc qꝺ video
vr̃m modũ viuẽdi ordĩatũ. z Et fir.
eiꝰ q̃ ĩ xp̃o ẽ fidei vr̃e.i.fideꝫ vr̃am de
b c xp̃o firmã eẽ. a Siĉ igitꝰ accepiſtis
ieſum xp̃m dominũ noſtrum.i. fidem
d e eiꝰ b In ip̃o ãbulate. de ꝟtute in
ꝟtutẽ. c Radicati.in charitate.
d Et ſuꝑedi.in xp̃o ꝑ alias virtutes
e Et ꝯfirma.fi.ſiĉ ⁊ didiciſtis.a diſci
pulis meis f Abũdãtes in il.ĩ gr̃a
f rũactione.i.abũdanter grãs agendo
xp̃o de veſtra vocatione. g Uide/
te.cauẽdo diligenter. h Ne quis
vos de.ꝑ pħiã ⁊c̃.rõnes.n.pħice ꝯ fi/
g h dẽ xp̃i ſũt ĩanes ⁊ ſophiſtice.ꝓcedũt
em̃ ex

¶ a ¶ Per philoſophiã. Terrenã: q̃ argumentis ⁊ ſubtilitate cõpo/
nit ⁊ decipit: dũ in veriſilib⁹ cauſis ⁊ ↄuẽiẽtijs reb⁹ nihil tam verũ
eſtimaƭ q̄ cõſpicit in elementis: q̃ nõ a deo ordinata: ſed ab homi/
bus q̃ cauẽda: qꝛ cultrix mũdi nõ dei: ⁊ a xp̃o trahit in q̃ perfectio
qꝛ oĩa hꝫ q̃ pr̃. ¶ b Fallaciã. Q̃ꝺ de lege pſeudo p̃dicatores di/
cunt. ¶ c Et inanẽ. qꝛ in hac falſitate nulla
vtilitas: qꝺ ſolet aliqñ eſſe in falſis.
d ¶ Sc̃dm ele. Illos tãgit q̃ prudenti⁹ ido/
la exponũt dicẽtes: Juno eſt aer. Neptun⁹
mare: iõ cũ diceret ꝭm ph̃iã ⁊ inanã fal. ad
dit ꝭm elementa mundi. Quaſi: admonenſ
ne q̃leſcũq ʒ adoratores ſimulacrorũ: ſed et
q̃ſi doctores ⁊ interp̃tatores ſignoꝝ cauen/
dos eſſe. ¶ e Sc̃dm traditionẽ hominum.
Tradũt ph̃l q̃s hoĩes vocãt deũ non poſſe
fieri creaturã: hoĩem nõ poſſe naſci de xgi/
ne: vel mortuũ reuiuere: ↄſiderãtes elemen
ta.i. has creaturas viſibiles: in q̃b⁹ ex com/
mixtiõe aĩalia generanƭ ⁊ qꝺ moriƭ: nõ ite/
rũ viuat. ¶ f Corpaliter. Nõ qꝛ corpore⁹
ſit de⁹: ſꝫ xbo tranſlato vſus eſt: qꝛ in tẽplo
manufacto nõ corpaliter ſꝫ vmbratiliter ha
bitauit.i. p̃figurãtib⁹ ſignis: vel Corpaliƭ.
Quia in xp̃i corpe qꝺ ſũpſit de xgĩe: tãq ʒ
in tẽplo habitat de⁹: ſꝫ nõ ita in ſctis: qꝛ ille
caput in q̃ oẽs ſenſus in iſtis q̃ſi ſolus tact⁹
q̃b⁹ dat⁹ eſt ſpũs ad menſurã de quibus nõ
põt dici xbũ caro factũ eſt: nec q̃lq ʒ illoꝝ
dr̃ vnigenit⁹ dei. ¶ Corpaliter.i. cõpletiue
vt ſit corp⁹ ⁊ ĩpletio vmbraꝝ legis: q̃ xo dic̃
carnis obſuãtias eſſe neceſſarias dic̃ xp̃m
nõ eſſe corp⁹ vmbraꝝ: nec deũ ad oĩa ſuffici
entẽ. ¶ g In q̃. Monuit ne per ph̃iam a
xp̃o recedant: nũc monet ne a pſeudo apl̃is
ſeducti cerimonias legis recipiant.
h ¶ Corpis. Carnis.i. corpis qꝺ caro ẽ: qꝛ
nõ oẽ corp⁹ eſt caro. ¶ i Cõſepulti ei ĩ ba/
ptiſ.i. ad ſilitudinẽ ſepulture eius baptiçati
ſunt. ¶ Uel p fidẽ. Opationis.i. credendo
opa dei. Exponit vnũ de opib⁹ dei qꝺ preci
pue op⁹ ẽ credere volẽtibus reſurgere.ſ. ꝙ
xp̃m ſuſcitauit. ¶ k Per fidẽ opatiõis dĩ
De q̃ credũt ꝙ exẽplo xp̃i ſuſcitabit illos:
Uñ ſubdit: Qui ſuſcitauit ⁊c̃. ¶ l Pre/
putio. Pro eo qꝺ preputiũ ſignificat.i. car/
nalia delicta. ¶ m Delẽs qꝺ. Non ſolum
vobis gẽtib⁹ donauit: ſꝫ nob ⁊ iudeis p̃ua/
ricationes: q̃ ſũt ex lege dimiſit: ⁊ ꝭ delẽs.
n ¶ Chirographũ.i. mẽoriã trãſgreſſionis
q̃ erat ex decreto.i. ex lege. Cõſcia eĩ nr̃a ⁊
diabol⁹ ad accuſandũ erat mẽor illi⁹ tranſ/
greſſionis ⁊ ita hec mẽoria erat aduerſum
nos nocẽs nobis ⁊ nos cruciãs: ſꝫ ꝭ in ba/
ptiſmo abluto: nec ↄſcĩa nr̃a timet nec dia/
bol⁹ qꝺ obijciat hꝫ. Uel decretum dei fuit.
De ligno ſcie boni ⁊ mali ne cõedas. Hui⁹
decreti violati chirographũ.i. mẽoriam vel
ſnĩam q̃ dictũ ẽ: morte moriemini deleuit de
us: qñ pctm̃ p̃mi parẽtis p ſanguinẽ chriſti
abluit. ¶ Chirographũ. dic̃ pctm̃ ade: qꝺ
tulit ⁊ fixit cruci: nõ ſolũ alia: qꝛ niſi hoc et
alia toleret nõ liberaremur a morte ⁊ infer/
no. Dũ innocẽs occidiƭ pctm̃ crucifigitur.
Decretũ eſt ſnĩa ĩ cũctiſ hoĩb⁹ aduerſa qua
dictũ eſt. Mor. moriaƭ ⁊c̃. ¶ o Affigens
illud cruci. Ut iã ceſſet: cuꝫ oĩa ſacrificia in
oblatione veri agni ſint adimpleta. Quis
g̃ iſtꝺ reſtituit? Et ſicut a lege ⁊ legis preua
ricatione liberauit: ſic ⁊ patres antiquoſ ab
inferno liberauit ne quis putet eos p legeꝫ
ſaluatos. Et hoc eſt. ¶ p Expoliãs pote/
ſtates. Auferẽdo abraã iſaac ⁊ ceteros iu/
ſtos. ¶ q Traduxit longe ab hoc regno ad celum prius.
r ¶ Confidenter: id eſt cum magna fiducia: cum ſpe victorie. ¶ Trium/
phans: id eſt expugnans illos: quod non eſt in abſcondito. ¶ s Sed pa/
lam. Si q̃s em̃ perfectionẽ eccleſie reſpicit apte videƭ vict⁹ antiqu⁹ hoſtis.
¶ Uel principatus ⁊ poteſtates traduxit: id eſt ab eccleſia exterminauit.
¶ Uel palam. Cum angelicis legionibus ad inferna deſcendens.

a ſ rõnes cõquiſitas ad p̃badũ vel improbandum
qꝺ de lege dr̃. b ſ .i. p illud qꝺ probatur.
a b c per philoſophiã: ⁊ inanẽ fallaciaꝫ
ſ agentes. a ſ .i. legalia: poſt exhibitam em̃ veri
tatem lex nõ eſt traditio dei ſed hominum.
d e ꝭm traditionem hominuꝫ: ꝭm ele a b
ſ lr̃alem ſenſum qui de mundanis. ſ .i. ꝭm ve
ritatem ſpũalis intelligentie.
menta mundi: ⁊ non ꝭm chriſtuꝫ. c
ſ nõ ꝭm xp̃m: qꝛ in xp̃o habitat plenitudo deita/
tis vt oĩs.i. oĩ mõ habitãdi vt etiã diuinitas perſo
naliter ſit ei vnita qꝺ nõ in aliq̃ creatura.
Quia in ip̃o inhabitat omniſ ple d
f nitudo diuinitatis corporaliter: e
ſ Hilari⁹ tu in eo habitãs plenitudo nihil aliud i
telligaƭ eẽ q̄ xp̃s. a ſ q̃ ita plen⁹ ẽ. b ſ qꝺ negan
tes cõtra xp̃m ſunt. c ſ donis ſpũs. ſ qꝺ nõ ſunt
elementa ip̃a. ſ nõ mõ hoĩm ſed et.
⁊ eſtis in illo repleti qui eſt caput f g h
a ſ q̃ſi vos replere poteſt q̃ ſupnos ciues replet.
b ſ nõ ſolũ donis repleti
g oĩs p̃cipat⁹ ⁊ ptãt. In quo ⁊ cir i k
cũciſi eſt circũciſiõe: nõ manufa
eſtis. a ſ purificati ab errore ⁊ mũdo. b ſ ope
humano. ſ ſicut fiebat legalis circũciſio.
ſ manẽtes. ſ .i. expoliati a corpe ꝭm ꝙ carnis
erat.i. carnis ſubiectũ deſiderijs carnis ꝭuiens ſed
mõ factũ eſt ſpũs ei ꝭuiẽdo: vel nõ ita facta manu
ſcꝫ ĩ expoliatiõe cut ꝙ nihil ibi fiat niſi ꝙ cutis au
feraƭ. a ſ vel cutis alia lr̃a. ſ qꝛ ibi nihil fit niſi ꝙ
h cta ĩ expoliatiõe corpis carnis: ſꝫ l m
cutis auferƭ. ſ vbi oĩa vitia ãputata ſũt: qꝺ ſolus
xp̃s fac. a ſ vere ꝭ in xp̃o cõſecuti eſt. b ſ vt iã ꝭ
ñ videaƭ qꝺ fueƭ.i. veteres p̃dicatores: ſꝫ noui iuſti
i ĩ circũciſiõe ieſu xp̃i: cõſepulti ei in n
ſ in nouitate vite.
k baptiſmo. In q̃ ⁊ cõſurrexiſtis p o
a ſ nõ p aliud. b ſ quã opaƭ de⁹. c ſ ecce in quo
ſ p̃mittit ad p̃badũ ꝙ reſurgẽt etiã ĩ imortalitatẽ
fideꝫ opatiõis dĩ: q̃ ſuſcitauit illũ p q
a ſ gentes. b ſ q̄uis. c ſ nõ ſentiẽtes mala vr̃a.
a mortuiſ † Et vos cũꝫ mortui eẽt r
a ſ ꝙ reliq̃rũt naturalẽ legẽ. b ſ originali pctõ
qꝺ ſignificat p̃putiũ. c ſ ꝭm corp⁹ ⁊ aĩam.
l in delict ⁊ p̃putio carnis vr̃e con s
ſ iã certitudine ſpei. b ſ ad ſilitudinẽ illius.
ſ mortuos viuificauit gratis cõdonãs oĩa quod ẽ
ſignũ ꝙ ⁊ penas toller. b ſ origialia ⁊ q̃ ſũt addita
uificabit cũꝫ illo donãs vob oĩa t v
m delicta: delẽſ qꝺ aduerſũ nos erat x y
ſ memoria ſcripturarũ. a ſ legis. b ſ decretũ.
n chirographum decreti quod erat z a
ſ cũ nõ iuuaret: ſꝫ ãpli⁹ reos faceret. a ſ decretũ
contrarium nobis. Et ipſum tũ/
vel chirographũ. ſ oĩm vt nullus vltra obſeruet
a ſ cũ inocens occidit pctm̃ crucifigiƭ.i. mortifica
tur. crux em̃ nõ ſaluatoris mors ſed peccati.
o lit de medio affigens illud cruci b
ſ infernales.
p et expoliãs principat⁹ ⁊ poteſta/ c
q a ſ pctã abluẽdo. b ſ vt de⁹ hõ ſine pctõ.
r s tes traduxit confidenter palam d e

em̃ ex appentib⁹ ſenſui: ⁊ applicanƭ ad materiã ſenſum
totaliter excedentẽ cõcludẽdo ꝙ de⁹ nõ poſſit hũanari
xgo parere. mortu⁹ reſurgere. ⁊ hmõi: ſꝫ nõ valet: qꝛ cũ
virt⁹ diuina ſit infinita. põt illa q̃ ſũt nature impoſſibi/
lia. iõ ſubdiƭ: ¶ a Sc̃dm tra. ho. q̃ꝝ doctrina ex appa
rẽtib⁹ ſenſui pcedit. ¶ b Sc̃dm
ele. mũdi.i. ꝭm curſũ ⁊ xtutem
nature. ¶ c Et non ꝭm xp̃m.i.
xtutẽ xp̃i que eſt infinita.
d ¶ Quia in ip̃o ha. oĩs ple. di
uinitat.i. diuinitas pfecta non
ſolũ p eſſentiã p̃ñtiã ⁊ potẽtiã.
p quẽ modũ ẽ ĩ oĩb⁹ creatur. vƭ
p grãm. p quẽ modũ eſt ſpẽaliƭ
in ſctis: ſꝫ etiã p vnionẽ in ſup/
poſito xbi. ¶ e Corpaliter. qꝛ
eſt a xbo aſſũpta ꝭm corp⁹. vñ
⁊ in triduo mort xp̃i corp⁹ fuit
vnitũ diuinitati q̄uis eſſet ab
aĩa ſepatũ. ¶ f Et eſtis. ꝭ cõ/
ſeq̃nter inducit ad p̃cauenduꝫ
ꝭm deceptionis moduꝫ: qꝛ grã
xp̃i eſt ſufficiẽtiſſima ad tollen/
dũ oẽ malũ. ⁊ ad ↄferẽdũ ſalu/
tẽ abſq ʒ obſuatione legaliũ. iõ
dic̃: Et eſtis in illo.i. p illũ.
g ¶ Repleti. grã. ¶ h Qui eſt
caput oĩs p̃ncipat⁹.i. nõ ſolum
hoĩm: ſꝫ etiã angeloꝝ: propter
qꝺ ſine legalib⁹ põt vos addu/
cere ad eoꝝ ↄſortiũ. iõ ſb̃ditur:
i ¶ In q̃.i. p quẽ. ¶ k Et circũ/
ciſi eſtis circũ. nõ manufacta.i.
nõ circũciſiõe carnali. ſic̃ iudei.
l ¶ In expoliatione corpis car/
nis.i. ĩ amotione pelliculi pteꝫ
generatiuã opiẽt. ¶ m Sꝫ in
circũciſiõe xp̃i.i. p xp̃m data q̃
eſt ſpũal in ãmotione pctõꝝ. et
ꝭ p baptiſmuꝫ q̃ totaliter tollit
pctm̃. iõ ſubdiƭ: ¶ n Cõſepul/
ti ei in baptiſ.i. totaliter mortui
pctõ. ¶ o In q̃ ⁊ reſurrexiſtis
ad vitaꝫ grẽ. ¶ p Per fidem
opatiõis dei.i. quã de⁹ opatur.
q ¶ Qui ſuſcitauit illũ a mor/
tuis. ad vitã ĩmortalẽ: Ro. vj.
Chriſt⁹ reſurgẽs ex mor. ⁊c̃.
r ¶ Et vos cũ mor. eſ. in delict.
.i. pctis actualib⁹. ¶ s Et pre † Eph. ij
putio carnis vr̃e.ſ. in originali
pctõ qꝺ p originẽ contrahitur.
t ¶ Cõuiuificauit cuꝫ illo. vita
grẽ. ¶ v Donãs vob.i. grat
remittẽs. ¶ x Oĩa delicta. tã
origĩale pctm̃ q̄ ſupaddita.
y ¶ Delens qꝺ aduerſus nos
erat.ſ. iudeos. ¶ z Chirogra
phũ decreti.i. obligationẽ leg
veteris. q̄tũ ad cerimonialia ⁊
iudicialia. ¶ a Q̃ꝺ erat ↄtra
riũ nobis. eo ꝙ erat on⁹ impor
tabile nobis ⁊ p̃rib⁹ nr̃is. vt hr̃
Act. xv. ¶ b Affigens illud
cruci. qꝛ legalia mortificata ſũt
p paſſionẽ xp̃i. ¶ c Et expoli
ans p̃n. ⁊ ptãtes.i. demones q̃
ſic noĩanƭ: eo ꝙ naturalia ĩ eis
remãſerũt ĩtegra: q̃ fuerũt ſpo/
liati qñ xp̃s eduxit de lĩbo pa/
tres veteris teſtamenti.
d ¶ Traduxit cõfidenter.i. po/
tẽter ad celeſtia. ¶ a Triumphans illos.
quod dupliciter poteſt exponi. vno modo refe/
rendo li illos ad demones quos deuicit. alio
modo referendo ad patres quos ſui triumphi
fecit participes: vt ſit ſenſus: Triumphans il/
los.i. triumphare faciens.

In ſemetip̃o

a Jn ſeipō.i.in pñtia ſue maieſtatis. b Triumphās illos Aug⁹. Morte ſua. Uno quippe veriſſimo ſacrificio pro nobis oblato:quicquid culparum erat.vñ nos prin/cipat⁹ ⁊ ptātes ad luēda ſupplicia vite detinebāt extinxit vñ ǵ accepit diabol⁹ exteri⁹ ptātē dñice carnis occidende inde interior q̄ nos tenebat ptās ei⁹occiſa eſt. Uel ſm aliā litterā. Aug⁹. Exuēs ſe carne patri.⁊ po. expo.pal.fi.triūph.e.in ſeipō. No mine carnis hoc loco mortalitas i/
1 Cor.15.f telligitur. Juxta illud: Caro ⁊ ſanguis regnū.d.n.poſ. Per hāc mortalitatem nobis inuidie poteſtateſ dñabantur. Hac ergo mortalitate xp̄s in reſurrectiōe ſe exuēs:diabolicas ptātes(q̄ p hanc mortalitatē dñabanť)d̾r expoliaſſe.q̄r in ſeipō capite noſtro prebuit exemplū q̄ i toto eius corpe.i.eccleſia ex diaboli ptāte liberanda in vltima reſur/rectione cōplebiť. Idē. Jn ipſo quoq̄ vincuntur inimice nobis in
D uincibiles ptātes:vbi vincunť in/
†.7.q.1.c. ſuggeſtū. uiſibiles cupiditates.fuſo em̄ ſanguine ſine culpa:oīm culpa⁊ chyrographa deleta ſunt. quib⁹ debitores qui i eū credūt a diabolo antea tenebanť.vñ q̄ ꝓ mlt⁹ effūdeť.
Ber.14.c c Que.ſ. Tunc fuerunt hmōi precepta:q̄ nō ſuare pctm̄ erat: nunc teſtimonia ⁊ ꝯfirmatio ỽitatis. Ergo ſcp̄tura q̄ nūc fuit exactrix operū ſignificantiū:nūc teſtis eſt rez ſignificata⁊:⁊ q̄ tunc obſeruabať ad p̄nunciationē:nunc recitať ad ꝯfirmationē. d Corpus autem .i. ỽitas hui⁹ vmbre. e Chriſti .i.ad xp̄m ptinet. Uel illa oīa ſunt corpus xp̄i.i. ſignificāt corp⁹ xp̄i: vel qđ ſūpſit d̾ ỽgīe vľ qđ ē eccl̄ia. f Uolēs.i. amās ea q̄ nō vidit: vel volēs.ſ.ſuadere q̄ nō vidit.ſ.legis cerimōias q̄rū rōnē ignorat. g Jnflatus ſenſu carnis. Nō aliud ītelligit q̄ ſenſualitas capit. h Cōſtructū. Jn vnū p cōiunctionē:q̄r idē credūt: ⁊ eadē opanť. Et subminiſtratū in ſubſuiēdo. i Per nex⁹.i.p charitatē: ſine q̄ mēbra nō coherēt:nec inuicē ſuiūt nec viuūt. k Jn augmentū d̾i. Augeť de⁹redeūtib⁹ſic cōminuebať deſerētib⁹. l Si ǵ mortui. Hactenꝰmonuit ſtātes ne ſeducerenť: nūc eos aggrediť:q̄ iā aliq̄ de lege ſuabāt. Quaſi vos videte: ne ſeducamini:ſꝫ vos alij dicite:quare legē ſuatiſ. Si mortui. Elemēta dic̄ creaturas hui⁹mūdi. Si iǵt cū fidē xp̄i accepiſtis:eſtis ſepati a pctō:⁊ ab elemētis mūdi.i.ab abſtinētia ⁊ ab oī ſupſtitiōe creaturarū mūdi. Quid adhuc ⁊c̄. Uel pōt accipi cum xp̄o ſic̄ xp̄s. m Que ſūt oīa i te. Si q̄s vtiť eis iudaico ritu:vt ab his abſtīeat: illis vtať: credēs inde iuſtificari:ducūt i mortē. Jſta dico iā exiſtētia ſm precep/tū ⁊ do.ho.nō dei. poſtq̄ em̄ ỽitas venit:iā nō hec de⁹ p̄cipit: ſed h̄ phariſei:⁊ auc̄te p̄cipiūt:⁊ rōib⁹ docēt. n Scōm p̄cepta. Quaſi iō vſus co⁊:⁊ cultura interijt:quia ſunt precepta ⁊ doctrine hominum:nō dei. o Que ſunt rōnem quidem. Uel hec habent rōnem ſapiē:nō in veritate:ſꝫ i falſitate q̄ ē abūdans:vbi nulla vtilitas:ſed per humanā ſapiam:⁊ ſūt: p Et hūilitate. Non illa que ỽtus:ſed ſicut ex greco intelligiť:q̄ mens ſentit hūilia i.vtilia ⁊ terrena.i.deiectiōe aīe: ⁊ ſūt. Nō ad p̄cendum.i.q̄r in illis obſeruātijs

a ſ in cruce. b ſ ifernales principes. c ſ ablato ſ non in alio. d ſ q̄r hec oīa in chriſto.

b a triūphāns illos i ſemetipō. Nēo a b
a ſ damnabiles oſtendat. b ſ ſumpto vel nō ſū pro pro ritu iudeorum.
ergo vos iudicet i cibō:aut potu c
a ſ .i.de h̄ q̄ nullā p̄tem obſeruetis. ſ nō celebrata:cū lex p̄cipiat celebrare. b ſ .ſ.
aut in parte diei feſti:aut neome d e
ſ Aut dicit quia vnum ſolum non obſeruatum tunc dānabat:nunc vero non:illud em̄ erat tēp⁹ ſignificandi:iſtud manifeſtandi.
c nie: aut ſabbatorum que ſunt f g
ſ aliqua ſigna a re pendentia. h
d e vmbra futurorum: corpus autē i k
a ſ ⁊ q̄r ſūt vmbra. b ſ amans. ſ ſuadere.
f chriſti†Nemo vos ſeducat: volēſ l
ſ q̄r hec ſunt q̄b⁹homīes de facili poſſunt ſeduci
a ſ qua videntur nuncij dei.
in humilitate ⁊ religione angelo m n
a ſ ea q̄ nūq̄ itellexit. b ſ q̄r q̄cq̄d agit p̄dit.
rū que non vidit:ambulans frū o
ſ q̄r nō in xp̄o. a ſ ſupb⁹ vñ erubeſcēdū eſſet b ſ .ſ.ſenſualitatis. c ſ non rōnis.
g ſtra inflatus ſēnſu carnis ſue: et p q
a ſ xp̄m ſ cōtra qđ dicūt q̄ legē p̄dicāt. b ſ capite.i.de cui⁹plenitudinē accipiēdo.
non tenens caput:ex quo totuz r s
ſ eccleſia. a ſ charitatis. b ſ fidei ſpei ⁊ opez in quibus coniuncti ſunt ⁊ ſiľes.
i corpus per nexus ⁊ ꝯiūnctiones t
h ſubminiſtratum ⁊ conſtructū cre v x
ſ ỽtutib⁹ ⁊ mēbris. a ſ q̄tū d̾s ꝓuidit. b ſ ǵ ſ ex toto ſepari. ſ nō miſera a xp̄o ſꝫ felici morte
k l ſcit in augmentum dei. Si ergo y z
a ſ p h̄ q̄ eſtis cū xp̄o. ſ q̄r fidē xp̄i accepiſtis. ſ ſicut xp̄s. b ſ .i.a lege que eſt inſtructio puerorum qui mundana petunt.
mortui eſtis cum xp̄o ab elemētl a
a ſ quaſi ſi prius ignari cur veritate pro palata b ſ .ſ.veritate nota ⁊ recepta. c ſ vt iudei qui mundo viuunt:⁊ non deo.
hui⁹mūdi quid adhuc tāq̄ viuē/ b
a ſ ſeruanda legalia. ſ dicentes alij alijs.
tes mundo decernitis: Necte/ c d
a ſ vt cadauer:vľ locū in q̄ ſedit mulier mēſtruata. b ſ vt porcū vel piſces nō h̄ntes ſquamas.
tigeritis neq̄ guſtaueritis: neq̄ e f
ſ q̄dā ſtudio ⁊ delectatiōe. a ſ q̄ſi nō deberis hec diſcernere. b ſ .i.ducunt in mortem.
m cōtrectaueritis:que ſunt oīa i itē g h
a ſ ſi q̄s vtať. b ſ Nō qđ verum ſit.
n ritū ipō vſu ſm p̄cepta ⁊ doctriaſ i k
ſ nō dei. ſ q̄r p̄tēdūt ſupſtitionē ⁊ hūilitatem.
a ſ ſpeciem.
o hoim. Que ſūt rōnem q̄dē hñtia l
a ſ .i.religiōe que ſupra modum eſt.
p q ſapientie in ſuperſtitione ⁊ humi m n
ſ q̄r hūiles ſe oñdūt. a ſ ⁊ q̄r ſūt. b ſ q̄r nō parcere dicūt ſe corpi. ſ q̄r dicūt ſe ñ curare de hono/
litate:et non ad parcendum cor/ o

a Jn ſemetipō.i.p ỽtutē ꝓpriā.⁊ nō alienā. Ex p̄dictis igitur cōcludit: b Nēo ǵ vos iudicet.trāſgreſſores. c Jn cibo aut .lege ꝓhibito. ſi vtamini. d Aut in pte diei feſti.a vob nō celebrata:vt paſche:pēthecoſteſ ⁊ hmōi. e Aut neome.i. p̄me diei mēſis. f Aut ſabbato⁊.in fine hebdomade.iſte em̄ dies in lege dicunť celebres:ſꝫ hec celebritas ceſſauit tāq̄ figuraľ adueniēte veritate p xp̄m.iō ſubdiť: g Que ſūt.i. fuerūt tp̄e ve.te. h Umbra futuro⁊. tp̄e xp̄i. i Corp⁹aūt.i. ſoliditas ỽitatis hui⁹vmbre. k Chriſti.i.ptinet ad xp̄m p quē ē ipleta. l Nemo.h̄ ꝯñr inducit ad p̄cauendū deceptiōis ſtiū modū q̄ ē p ſimulationē ſc̄itat̄.d. Nēo vos ſe.volēs āmbulare. m Jn hūilitate. ficta. n Et religione angelo⁊.i. oñdēs ſe tanq̄ nunciū a deo miſſū.ſic̄ angelus qđ faciebāt aliq̄ pſeudo apl̄i. o Ambulās fruſtra.i.pdēs q̄cq̄d boni agit. p Jnflatus.i.ſupbiēs ex ſui ſenſus p̄/ſūptione. q Et nō tenēs caput.i.xp̄ꝫ p verā ⁊ ſincerā ſui fidē. r Ex q̄.i.ex cui⁹influxu ſpūali. s Totuꝫ corpus. myſticū qđ ē eccl̄ia. t Per nex⁹ ⁊ cō/iunctiones.fideliū adinuicē. v Sub miniſtratū ⁊ ꝯſtructū. p officiū ſupio⁊ in inferiores ſm diuerſos eccl̄ie ſtatus. x Creſcit in augmentū. ỽtutū ⁊ meritor⁊. y Dei.i.ad honorē diuinū. ex q̄ ꝯcludit vlteri⁹ vitationē obſuationū legaliū.d. z Si ǵ mor.eſtis cū xp̄o.conſigurati morti eius ⁊ ſepulture p baptiſmū in q̄ plenarie cōicať ỽt⁹ mort̄ ſue. ⁊ p ꝯñs: a Ab elemētis hui⁹mūdi.ſupple ſepati. Et dicūť h̄ elemēta ve.te. ſacramēta:q̄r ꝯſiſtebāt in q̄buſdaꝫ rebus corpalib⁹.vt ī ablutiōe aq̄ luſtrationis ⁊ vnctionib⁹.in q̄b⁹nulla erat ſpūaľ virtus. ꝓpť h̄ dicūť elemēta egena ⁊ infirma. Gal.iiij. Jn ſacris aūt noue legis ē ỽt⁹ſpūalis ad cōferendū grām.
b Quid adhuc tāq̄ viuētes mundo. ⁊ nō xp̄o c Decernit̄.dicētes vn⁹ alteri. d Nec tetigeritis.immunda. ſm legē.vt morticiniū:vľ aliq̄d hmōi. e Neq̄ guſtauerit̄.cibū in lege ꝓhibitū.vt porcū vel aliq̄d hmōi. f Neq̄ cōtrectauerit̄.vēdēdo talia vel emēdo. g Que ſūt oīa.i.q̄ oīa ⁊ ſimilia ſunt. h Jn interitū.i.in pctm̄ p⁹ publicatuꝫ euangeliū. i Jpō vſu.i.ſi q̄s vtatur talib⁹obſeruantijs. k Scōm p̄cepta ⁊ doctrinas hoīꝫ. h̄ dicit:q̄r illi q̄ erāt ſupiores in ppl̄o iudeo⁊ ad cerimonias legis multa addiderāt de q̄rū obſeruātia erant magis diligētes q̄ de obſeruātia diuino⁊ p̄ceptorum.vt patet Mar.vij. quod reprobat ſaluator ibidem dicens: Jn vanum aūt me colunt docentes doctrinas ⁊ p̄cepta hoim.relinquētes em̄ mandatum dei.tenētes traditiones hominum ⁊c̄. l Que ſunt rationem q̄dem habentia ſapientie:id eſt ſpeciem ſapientie.ſed non ſm veritatem.ideo ſubditur: m Jn ſuperſtitione:id eſt in ſuperflua ⁊ vana religione.ſupple ſunt tales obſeruantie. n Et humilitate.ſcilicet ficta.de qua dicitur Eccl̄i.xix. Eſt qui nequiter ſe humiliat ⁊ interiora eius plena ſunt dolo. o Et non ad parcenduꝫ corpori. tales em̄ coram ſimplicibus ſe iactabant ſibi non parcere a labore corporali ad procurandum ſalutem proximi ⁊ refugere honorem mundanuꝫ.⁊ lautum victū: tales em̄ ſimulatiōes freq̄nť decipiūt ſimplices. ꝓpť qđ apl̄s talia docet p̄cauere.ſic̄ ⁊ ſaluator Matth.vij.d. Attēdite a fal.ꝓ.q̄ ve.ad vos in ve.oui.intrin.ſūt lu.ra.⁊c̄. Et eodem mō heretici decipiunt ſimplices.

Mat.vij. Mar.vij. Luc.xi.

Ca.ij. Ubi

¶ illis obſeruātijs mult⁹ labor ē qui ē inanis ⁊ nō ſūt. a In honore dei cuius ꝯſiliū i irritū ducit. nec ſctōꝝ qꝝ fides deſtruit: ⁊ nō ſūt. b Ad ſaturitatē. qꝛ multa eis ſubtrahūt. q In ſupſtitione. Amb. Simulata ē religio vt videāt vera q̄ falſa ſūt: q̄ mētes i terra humiliat ne erigātur ad ſupna: ⁊ obeſt corpi cui⁹ caput xp̄s nō i honore: qꝛ truncati capite xp̄o: explētes ſenſū carniſ. Sagina enī carnalis eſt ſenſus: traditio humana: q̄ ꝭ dicit ſufficere qđ carnis tradit prudētia. Ca. III

c I Situr ſi cōſurrexiſtꝭ ⁊c. Que ſurſū ſūt. Nō loco: ſ merito excellentie. Que ſurſū ſūt. Spūalia que ſignificant̄ p carnales obſeruantias ꝭ ſūt. Vel glīa eterna: vel q̄ ad eā ducūt. d Vita veſtra abſcō. Hoc ē tēpus vr̄m nōdū aduenit: qꝛ nondū venit eſtas: id ē xp̄i aduēt⁹ vbi diſcernētur arbores fructuoſe a ſterilibus: ſed tp̄s terrena amātiū ſemp ē paratū. Cū aūt xp̄s apparuerit. ꝭ ē tp̄s noſtrū. e Mortificate ꝗ. Poſt rōnes de plenitudine xp̄i: generalꝭ exhortatio ad omnes ꝺ moribus ſubdit: Ne ad priorē ꝯſuetudinē redeant. f Mēbra ve. i. ptes veteris hoīs. Vl mēbroꝝ ꝯcupiſcētias. g Fornicationē ⁊c. Deſcribit delicta q̄ mēbra appellat vt poſt acceptā xp̄itatis rōnem bone vite operā darent. Multū obeſt ſcire rōnē veri: ⁊ nō eā factis exequi. Qui enī ſcit volūtatē dn̄i et non facit: plagis vapulabit multis. (Luc. 12.) h Et auariciā. Sub vno noīe duo peſſima ꝓhibet. idolatriā ⁊ auariciā: q̄ nō diſpar malicia: qꝛ radix oīm maloꝝ. et pene vno explent̄ ope: qꝛ ſicut idolatria vni deo auferre nitit̄ gl̄iā: ne ſolus nomē deitatꝭ habeat: ita auarus in dei res ſe extendit: vt ſolus vſurpet q̄ de⁹ oīb⁹ fecit vtraqꝫ deo inimica: qꝛ negāt deo q̄ ei⁹ ſunt. i In qb⁹ ⁊c. Hoc memorat vt ſe euaſiſſe gaudeāt. ⁊ de cetero caueant. Nūc

re humano. a ſ ⁊ qꝛ nō ſūt. ſ alios guloſos di
a b pori non in honore aliquo ad ſaturitātem carnis. Ca. III
cūt. a ſ qꝛ multa ſibi ſubtrahūt. ſ vel ſaginā.

ſ qꝛ mortui ab elemētꝭ ⁊ qꝛ hec nō valēt. a ſ aīs in re corpe in ſpe. b ſ ad ſimilitudinē xp̄i.

c I Gitur ſi cōnſurrexiſtis cū xp̄o que ſurſū ſūt q̄rite ubi xp̄s ē in dextera dei ſedens: que ſurſū ſūt ſapite: nōn que ſuper terram. a b c d
a ſ nō carnalia cogitetꝭ. ſ ſpūalia. ſcꝫ q̄ in illis oſtēdūt̄. b ſ .i. regnās i equalitate patris ⁊ ita ſūma ē excellētia ⁊ p hoc certum ē q̄ illuc p eū ꝑuenire poteſtis.
o ſ iuēta aūt iocūda habere: ⁊ ꝭ ē q̄ ſubdit: ſapite. a ſ etiā itelligētia ⁊ charitate. b ſ q̄ in terra fundant̄: qꝛ ab his mortui eſtis.
ſ terrenis ⁊ caducis. a ſ et ideo q̄ ſurſū ſunt querite: non que. ſ. t. ſ maxime terrenis ⁊ carnalib⁹. ſ modo. ſ et ideo querenda.

d Mortui enim eſtis ⁊ vita veſtra abſcondita ē cum chriſtō in deo. Cum enim chriſtus apparuerit vita veſtra: tunc et vos apparebitis cum ipſo in gloria. e f g h i k
a ſ q̄ ē vita eterna. ſ cū quo xp̄s idem.
a ſ reuelabit̄ vobis vt eū euidēter cū p̄re videatꝭ
ſ vobis ⁊ alijs. ſ entes. ſ et vt ꝭ ſit ergo.

e Mortificate ergo membra veſtra que ſūt ſup terrā fornicationē imūdiciā libidinē ꝯcupiſcētiā malā ⁊ auariciām que eſt † idoloꝝ ſeruitus: † propter que venit ira dei ſup filios incredulitatis: in qb⁹ ⁊ vos ambulaſtꝭ aliquādo cūm viuere l m n o p q r s t v x y
ſ oīa pctā: vnū corp⁹ ſingula mēbra. a ſ terrenis ⁊ carnalib⁹ dominantur.
ſ omnis concubitus preter legitimum cōnubiū. ſ que fit ſm naturam. ſ ꝯ naturam.
a ſ ardorē p quaſlibet turpitudies diſcurrētem. b ſ de aliena re vel vxore.
a ſ que ſi non corpus tamē aīam cōtaminat. ſ .i. tā fugiēda ſicut idolatria cui par vitium.
ſ rebus p deo ſeruit. a ſ p̄dicta mala.
ſ vlꝭ diffidētie. ſ quid ergo de his q̄s ignorātia nō excuſat quaſi graui⁹ punient̄. a ſ vt alij.
ſ et ideo turpius ſi modo reditis. a ſ cū putaretis eſſe vitam in illis.

Ca. ij. vbi dꝛ in poſtilla: Aut ſabbatoꝝ in fine hebdomade. iſti enī dies in legē dicuntur celebres.

Additio.

Cū obſeruatio ſabbati ponit̄ iter p̄cepta decalogi q̄ cōiter ſunt moralia: p̄cepta aūt moralia le. ve. manēt ꝓut cōiter tenet̄ a doctorib⁹. Attēdēduꝫ ē ꝗ quō apl's obſeruationē ſabbatoꝝ ponat cū alijs celebritatib⁹ ve. te. q̄ manifeſte erant cerimonialia ⁊ ſic debebant ceſſare tp̄e noue legꝭ. Ad qđ dicēdū ſm ſāctū Tho. ſcđa ſcđe. q. cxxij. arti. iiij. i reſpōſione ad p̄mū argumētū: p̄ceptū đ ſāctificatiōe ſabbati litteraliter itellectū ē ptim morale ptim ē cerimoniale. Morale qdē q̄tū ad ꝭ q̄ hō deputet aliqđ tp̄s vite ſue ad vocāduꝫ diuiniſ. ineſt enī homini naturalis iclinatio ad ꝭ q̄ cuilibet rei neceſſarie i vita ſua deputet̄ aliqđ tp̄s vt ꝓ corpali refectiōe ⁊ ſōno ⁊ alijs hmōi. Vn̄ ſpūali refectiōi q̄ mēs hoīs in deo reficit̄ aliqđ tp̄s deputari habet ſm dicamē naturalis rōnis: ⁊ ſic hr̄e aliqđ tp̄s deputatū ad vacādum diuinis cadit ſꝭ p̄cepto morali: ſ inq̄tū i ꝭ p̄cepto determiat̄ ſpāle tēpus i ſignū creatiōis mūdi: ſic ē p̄ceptū cerimōiale: ⁊ iđo nō obſeruat̄ ꝭ p̄ceptū i noua lege: nec q̄tū ad diem qꝛ nō dies ſabbati ſ dies dn̄ica celebrat̄: nec q̄tū ad modū obſeruādi: qꝛ i die dn̄ica cibi coquūtur ⁊ hoīes itinerāt̄ ⁊ alia hmōi faciūt. Obſeruatio enī diei dn̄ice i noua lege ſuccedit obſeruationi ſabbati nō ex vi p̄cepti legꝭ: ſꝫ ſuccedit ex ꝯſtitutiōe eccleſie ⁊ ꝯſuetudine ꝑpli xp̄iani. ꝓut i p̄dicta. q. Et ē i obſeruatione ſabbati allegorica ſignificatio: ꝓut fuit figura xp̄i i ſepulchro i die ſabbati q̄eſcētis. Eſt etiā i obſeruatiōe ſabbati moralis ſignificatio ꝓut ſignificat ceſſatiōē ab oī actu pctī: ⁊ q̄etē mētis i deo ſm quā ſignificatiōē ē p̄ceptū generale. ⁊ etiā in hac obſeruatiōe ſabbati ſignificatio anagogica: prout ſcilicet figurat quietem fruitionis dei que eſt in patria. A

Ca. III

a I Gitur ſi cōſurrexiſtis. Poſtq̄ꝫ apoſtolus induxit cōloſſenſus ad tenēdum fidei veritatem. ⁊ p̄cauēdum pſeudo apl'oꝝ falſitatē. hic ꝯñter inducit eos ad ſeruādū vite ſāctitatē ipos de morib⁹ informādo. Et diuidit̄ i duas. qꝛ primo facit ꝭ generaliter q̄ ad oēs. ſcđo ſpecialiter q̄ ad aliq̄s ſtat⁹ ſpāles. ibi: Mulieres. Circa p̄mū ſciēdum q̄ finis imponit neceſſitatē his q̄ ſūt ad finem. ⁊ iđo p̄mo inſtruit eos de appetitu finis. ſcđo de morib⁹ ad hūc finē ordinatis. ibi: Mortificate. Circa p̄mum dicit ꝯcludēdo ex p̄dictis. Igit̄ ſi ꝯſurrexiſtis cū xp̄o. p fidē charitate formatā. b Que ſurſū ſūt q̄rite. i. bona celeſtia deſiderate. c Ubi xp̄s ē i dextera dei ſedēs. mēbra enī debēt ſeq̄ caput. xp̄s autē ē caput eccl'ie: vt p̄dictū ē. ⁊ iđo fideles q̄ ſūt mēbra eius debēt eū ſequi p deſideriū: vt ſic ei iūgāt̄ finaliter i celeſtib⁹ p premij obtentū. d Nō q̄ ſup terrā. i. bonis terrenis pōnēdo finē. ⁊ ſubdit rōnē. d. e Mortui enī eſtis. pctō p baptiſmū. ⁊ ſic i terrenis nō debetis ponere finē veſtrū: ſꝫ i bonis celeſtib⁹ q̄ nō apparēt in p̄ſenti. ideo ſubdit̄: f Et vita veſtra. ſ. eterna. g Abſcōdita ē cū xp̄o in deo in q̄ conſiſtit obiectiue in viſione deitatis p̄ncipaliter. ⁊ humanitatis xp̄i ſecundario. ideo dicit ſaluator Joh. xvij. Hec eſt enī vita eterna vt cognoſcāt te ſolū deum ⁊ quem miſiſti ieſum xp̄m. h Cum autem apparuerit xp̄s. in iudicio finali. i Uita veſtra. modo dicto. k Tunc et vos apparebitis cū ipo in gloria. q. d. tunc vita beata q̄ modo vobis ē abſcōdita manifeſte erit vobis exhibita. l Mortificate. Hic cōſequēter inſtruit eos de morib⁹ ad beatitudinē ordinatis. ⁊ p̄mo q̄tū ad depoſitionē vitioꝝ. ſcđo q̄tuꝫ ad acquiſitionē ꝟtutum. ibi: Et induētes. Prima adhuc in duas. qꝛ primo docet deponere pctā carnalia. ſcđo ſpūalia. ibi: Nūc autem. Circa p̄mū dicit: Mortificate ꝗ mēbra veſtra q̄ ſunt ſup terram: id eſt que pertinent ad preſentem vitam: que ſic ſūt mortificanda per auſteritatem vite. vt natura ſeruet̄ ad ſeruiendum deo. ⁊ vitia curent̄ que impediunt ingreſſum celeſtium. ſm q̄ dicitur Apoc. xxj. Non intrabit in eo aliquid coinquinatum. ideo ſubdit̄: m Fornicationē. que eſt cōcubitus ſoluti cum ſoluta. ⁊ per ꝭ multo fortius intelligit̄ adulterium eſſe deponendū. n Immundiciā. q̄tuꝫ ad peccatum cōtra naturā. o Libidinem. q̄tum ad oſcula tactus impudicos ⁊ ſimilia. p Concupiſcentiā malam. quia non ſolū actus exteriores ſūt refrenādi: ſed etiam iteriores mētis. q Et auariciā. que eſt iniuſta pecunie acquiſitio. vn̄ dicit̄ auarus quaſi auidus eris. Reponitur autē hoc inter carnalia vitia: quia fomentum eis p̄ſtat: qꝛ per pecuniā habēt̄ cibi et potus lecti molles ⁊ hmōi ad luxuriam excitantes. r Que eſt idoloꝝ ſeruitus. i. ſimilis idolatrie: inq̄tum auarus colit pecuniā ſuam ſtudioſe. s Propter que. vitia p̄dicta: t Uenit ira dei. i. eius vindicta: v Sup filios incredulitatis. q̄ vitam aliam non credunt. ꝓpter qđ ſine freno vite p̄ſentis carnalitatib⁹ ſe exponunt. ꝓpter qđ in pſona eorum dicitur Sap. ij. Umbre trāſit⁹ eſt tēpus noſtrū et nō ē reuerſio finis noſtri. venite igit̄ et fruamur bonis ⁊c. x In quibus: id eſt inter quos: y Et vos ambulaſtis aliquādo. ſ. ante conuerſionem veſtram carnaliter viuendo. B

† Ale ſimulacrorum. † Eph. 5. b

q Nunc aūt

arit. a Nunc aūt ⁊c̄. Supꝛa ve tuit grauioꝛa: nūc minoꝛa ne hec putēt nō periculoſa. Sūt ꝗ non habēt ꝯſuetudinē ebꝛietatꝭ ꝗ aliqñ inebꝛiāt: ſic ſūt ꝗ nō hñt ꝯſuetudinē mētiēdi: ⁊ tñ aliqñ mētiūtur: ſic et in alijs fit. Pꝛohibet ḡ aliqñ mētiri ⁊ p̄cipue aſſidue mētiri. b Qui renouatur. Augꝰ. Renouatio mētis dr̄ ſm deū vt in ep̄la ad ephesios legit: vl' ſm imaginē dei vt h̄ legit. Sz idō ſm deum: ne ſm aliā creaturā fieri putetur. Scd̄m imaginē dei: idō vt in ea re itelligat fieri vbi eſt imago dei. i. in mēte: nō ꝙ alia ſit imago ſm quam renouamur: ⁊ alia ꝗ renouat: ſz ip̄a: ſic dicimꝰ aliquē fidelē ꝗ de coꝛpe abſcedit moꝛtuū eē ſm coꝛpꝰ: nō ſm ſpm̄: qꝛ coꝛpe vel in coꝛpe moꝛtuꝰ ē: nō aīa vel ī aīa. Sicut aliq̄s dr̄ pulcher vl' foꝛtis ſm coꝛpus: non ſm animā.

De pe. di. c. quō re nouari.

c Scd̄m imaginem: Id ē rōnez. Q. aliud nō moneo: niſi qđ ratio vr̄a ſuadet. h̄ ē imago ad quā deꝰ creauit hoīem vt rōnalis eēt: ⁊ celeſtia ſemꝑ diligeret. Ambꝛo. Imago quā de agnitiōe dei dicit recreari ꝗ ⁊ in femina eſt: alia eſt: alia illa ad quā factus ē pꝛimꝰ homo. vnde ſupꝛa ad Coꝛinth. Uir ē imago ⁊ gloꝛia dei: Mulier aūt gloꝛia viri. Illa imago ē: vt q̄mo do ex vno deo oīa: ita ex vno homine oēs hoīes eſſent. d Ubi nō eſt maſculꝰ. Scd̄m coꝛpus ſūt maſculi ⁊ femine: ſed ſm ſpm̄ mētis non: in ꝗ renouamur ſm imaginem creatoꝛis. Ubi nō ē maſculus ⁊c̄. Et eſt ſenſus: In nouo homine nulla exterioꝛ diuerſitas alicui p̄iudicat: ſcꝫ nec ſexuū: nec nationū: nec obſeruationū: nec linguarū: nec cōditionū: ſed xp̄s eſt oīa. i. oēs ꝑtes noui hoīs ſūt oꝑa xp̄i. Et ip̄e xp̄s ē in oībꝰ fidelibꝰ ꝗ ꝑ eū noui ſūt. e Sicut et dn̄s do. In cuiꝰ rei ſacro lauit xp̄s pedes diſcipuloꝝ et dixit: Exēplum dedi vobis: vt ⁊ vos ſil'r faciatis. Inuicē itaqꝫ nobis delicta donemꝰ ⁊ ꝓ delictis inuicē oꝛemus: atqꝫ itaqꝫ quodāmodo pedes noſtros inuicem lauemus. Et nota: quia vt lucruꝫ poſſint habere: ad hec eos facienda monet que meritum collocāt apud deum: ab illicitis abſtinere facit timoꝛ. Uereꝫ enī ne mala faciens penis ſubdatur. Hec ꝗ nunc facienda monet ad ꝑfectum meritoꝝ pertinent. Qui ergo ab illicitꝭ abſtinet laudem habet. Qui vō a licitis etiā tēꝑat laudē habet et p̄miuꝫ. f Charitatē. Augꝰ. Ipa eſt enī eminētioꝛ via ꝗ ſuꝑeminet ſciētie ⁊ oībꝰ p̄ceptꝭ. Hec ē veſtis dn̄i in cōſutilis deſuꝑ ꝯtexta. Incōſutilis: ne aliqñ diſſutilis: ꝗ ad vnuꝫ ꝑuenit: qꝛ charitas ī vnū oēs colligit. Pax. Eſt neceſſaria ad vnitatem coꝛpoꝛis quam ip̄a facit. g Pax dei. Pōt pax dici: et ſi nō habet charitatē. charitas vō ſemꝑ ſecū habet pacē. h Docētes ⁊ cōmo. Ut doctrina fiat illis ꝗ neſciūt: ⁊ cōmonitio ill' ꝗ ſciūt.

1. Coꝛ. 11. b

Joh. 13. b

Omne

a cū xp̄m recepiſtis. b vt oēs fideles.

a tis in illis. Nūc autē ⁊ vos de- a b

a non ſolū ſupꝛadicta grādia vitia: ſz etiā oīa alia. ſ. b que eſt ſubitus animi motus. c de alio ſublimato.

ponite omnia: irām: indignātio c d

a affectū ire ⁊ indignatiōis. b in fratrem.

nem: maliciam: blaſphemiam: e f

vel turpiloquiū. a ⁊ ſi i coꝛde ſit cōceptꝰ.

turpem ſermonez de oꝛe veſtro g

ne emiſeritis. Nolite mentiri in h

alij alijs. a q̄d ꝑ ſingula. b hō vetꝰ vita vetus in peccatis ſm adā. habitū pctōꝝ.

uicem: †expoliantes vos veterē i

a vt nec interdum actus peccati aſſit.

hominē cum actibus ſuis: et in k l

a habitū virtutū: ꝗ non caret actibꝰ. b qꝛ magis ⁊ magis creſcit: ⁊ acq̄rit cognitionē dei.

b duētes nouū eū qui renouatur m

a . i. in imagine ī rōne. ſ. ꝗ ē imago dei.

c in agnitionem dei ſm imaginē n o

a i agnitionē ſui. b nouū hominem. c in quo nouo homine.

d eius qui creauit eum: ubi non ē p

. i. diſcretio maſculi ⁊ femie. a nullis officit vel ꝓficit ꝙ de his vel de illis nati ſint. nullꝰ vt idignus excipit.

maſculus et femina: gentilis et

a nō aliq̄ ſūt ibi dignioꝛes eo ꝙ ip̄i hoc habēt vel eo minus digni qꝛ non habēt.

iudeus: circūciſiō et p̄putium

ū ꝓpter iſta aliq̄s ibi dignioꝛ ē vl' minꝰ dignꝰ.

barbarꝰ ⁊ ſcytha: ſeruus ⁊ liber:

oēs ꝑtes noui hoīs ſūt oꝑa xp̄i. a fidelibꝰ.

ſed omnia i omnibus chꝛiſtus. q

qꝛ xp̄s ē oīa in oībꝰ. a . i. vere. b quos deus ab eterno elegit.

† Induite vos ḡ ſicut electi dei r

ſacramētoꝝ ꝑticipatiōe. ⁊ qꝛ iā ſancti: ⁊ qꝛ deꝰ dilexit. a a deo. b affectū pietatꝭ erga

ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericoꝛ s t v

oēs. a animi ad bñfaciēdū parati. executio nē miſcōie. b vt humiles coꝛde et habitu.

die: benignitatem: humilitatez x y

in oībꝰ modū ſeruātes. a in aduerſis tolerādis. b alter alterius onera poꝛtet.

modeſtiam: patientiam: ſuppoꝛ z a b

a ſi alter alterū offendat nō ſolum non vindidicet ſed donet.

tātes inuicem: ⁊ donātes vobiſ c

metip̄is: ſi q̄s aduerſus aliquē

e habet querelā: ſicut ⁊ dominus

integre et pure. a magis

donauit vobis: ita ⁊ vos. Sup d

ei ſtudēdū ē virtuti ꝗ maioꝛ ē oībꝰ. ſtudioſiꝰ alijs petite charitatē vel ꝗ eſt ſuꝑ oīa.

f omnia autem hec charitatez cō

a cetera faciūt ꝑfectum: charitas oīa ligat ne

tinuā habete: quod eſt vinculū e

abeāt. a quā xp̄s habuit ⁊ haberi p̄cepit: vel quā īter deū ⁊ hoīes fecit: ſit ī cōſciētijs vr̄is cā exultationis qđ vtiqꝫ erit ſi habeat charitas ꝗ verā habet pacē quā puro coꝛde cuſtodit.

g ꝑfectionis. Et pax xp̄i exultet i f g h i

coꝛdibus veſtris: in qua ⁊ voca

a ꝑ eā poſiti. b ecclie. c ꝺ his oībꝰ. d deo

ti eſtis i vno coꝛpe: ⁊ grati eſto- k l

a p̄mittit ꝑ quid hec poſſint vt. ſ. pꝛudēter doceant et maneant quia.

te. Uerbū xp̄i habitet i vob abū m

a vt oēꝫ ītellectū ſcripturaꝝ habeatꝭ. b vos et alios de ignoꝛatis. de his que continent.

h dāter: in omni ſapiētia docētes n o

a Nūc aūt. Hic ꝯñr inducit ad deponendū vitia ſpūalia. d. b Nūc āt deponite ⁊ vos oīa. i. nō ſolū vitia carnalia: ſ etiam ſpūalia. c Irā. i. aꝑpetitū illicitum vindicte. d Indignationē. i. eiꝰ ſignū ī facie. e Maliciā: id ē mali machinationē ī coꝛde. f Blaſphemiā. ꝯtra deū. g Turpē ſermonē. ſ. detractionis: murmurationis et deriſiōis ꝯtra ꝓximū. h Nolite mē. inuicē. vnꝰ alterū ſic decipiēdo. i Expoliātes vos veterē ho. i. ſtatū gētilē. k Cū actibꝰ ſuis. malis. vt ſic deponantur oīa peccata. l Et induētes. Hic ꝯſequēter inducit ad v̄tutū acq̄ſitionē ꝗ ſūt mētis indumēta. ⁊ p̄mo ponit ad h̄ motiuū. ſcđo ꝓſequit intētum. ibi: Induite vos. motiuū aūt ē: qꝛ hō ē ad imaginem dei factꝰ ſm mētē: ꝗ imago defoꝛmat ꝑ vitia ⁊ refoꝛmat ꝑ v̄tutē. ꝓpt̄ qđ debet hō moueri ad v̄tutis acq̄ſitionem. ideo dicit: Et induē. nouum. ſupple hoīez ꝗ renouatus ē ꝑ baptiſmum. m Cū ꝗ renouat. i. in hac renouatiōe per baptiſmū ꝓficit. n In agni. dei. i. ꝑ augmentū fidei foꝛmate charitate. o Scd̄m imaginē eiꝰ ⁊c̄. i. ſm ꝑtē ītellectiuā ī ꝗ ē ad dei imaginē factꝰ. p Ubi non ē ma. ⁊ fe. qꝛ diſtinctio ſexus nō ē ex ꝑte mentis: ſz coꝛꝑis. iſtud tñ: Maſculꝰ ⁊ femina. nō ē in libꝛis coꝛrectis ꝗ ſic habēt: Ubi nō ē gētilis ⁊ iudeꝰ ⁊c̄. et ſic li vbi refert ad deuꝫ de ꝗ īmediate p̄dixerat ꝗ creauit eū. nā apud deū nō eſt ꝑſonaꝝ acceptio: ſ recipit oēm venietē ad ſe ꝑ fidē: ita ꝙ nulla diuerſitas p̄iudicat. ſiue natiōis. ideo ſubdit: Gētilis ⁊ iudeꝰ. ſiue obſeruationis. ideo ſequit: Circūciſio ⁊ p̄putiū. ſiue ligue. Barbarꝰ ⁊ ſcytha: ſiue ꝯditiōis. Seruꝰ et liber. ⁊ ꝑ hec itelligūt alie diuerſitates q̄cūqꝫ. q Sz oīa ⁊ ī oībꝰ xp̄s. i. xp̄s ē in oībꝰ ꝑ gratiā. ⁊ oīa oꝑa q̄ꝝ bona p̄ncipaliter operat. r Induite. Hic ꝯñter ꝓſequit intentum de v̄tutibꝰ. ⁊ p̄mo in cōꝑatione ad ꝓximum. ſecūdo ad deū. ibi: Et pax xp̄i. ⁊ ptꝫ oꝛdo. naꝫ ex notioꝛibꝰ ꝓcedit ad minꝰ nota. dicit ergo cōcludēdo ex p̄cedēti motiuo. Induite igit vos ſicut electi dei. i. p̄deſtinati ab eterno. s Sācti. i. ſāctificati ꝑ baptiſmū in tēpoꝛe. t Et dilecti. ꝑ augmētum grē. v Uiſcera miſcōie. q̄ꝫtū ad pietatis affectū. x Benignitatē: q̄ꝫtū ad eiꝰ effectū. vñ dr̄ benignꝰ q̄ſi bñ ignitꝰ ad bñfaciēdū ꝓximo in effectu. y Humilitatē. ꝗ ē v̄tutū cuſtos ⁊ fūdamentū. z Modeſtiā. bñ vtendo ꝓſperis. a Patiētiam. bene ſe habēdo ī aduerſis. b Suppoꝛtātes inuicē. in infirmitatibꝰ et oneribꝰ impoſitꝭ. c Et donātes vobiſmetip̄is. offenſas remittēdo qđ ē neceſſitatꝭ. ⁊ iniurias qđ eſt ꝑfectionis et ſuꝑerogationis. ideo ſubditur: Sicut et dominꝰ donauit vobis ⁊c̄. d Suꝑ oīa aūt hec charitatez habete. ꝗ eſt maioꝛ alijs v̄tutibus. j. Coꝛꝭ. xiij. Maioꝛ autē hoꝝ ē charitas. e Qđ ē vinculū ꝑfectiōis: qꝛ ſicut v̄tutes politice cōnectunt in pꝛudētia: ſic infuſe in charitate. f Et pax. Hic ꝯñter inducit ad v̄tutes ī cōparatiōe ad deū. ⁊ p̄mo ꝗ ad ꝑfectionem coꝛdis. d. Et pax xp̄i. i. data ⁊ commendata a deo. g Exultet. effectiue. h In coꝛdibꝰ vr̄is. cauſādo ibi exultatione. i. extra ſaltationē ſpūs vr̄i in deū. ſicut dr̄ Joh. iiij. Fiet in eo fons aq̄ ſaliētis. i. ſaliri faciētis ī vitā eternā. i In ꝗ. ſ. pace. k Uocati eſtꝭ ī vno coꝛꝑe. ecclie ſub capite xp̄o. l Et gra. eſtote. de tāto bñficio. ſcđo ꝗ ad ꝑfectionem oꝛis dicēs: m Uerbū xp̄i ha. in vobis abūdāter. ita ꝙ non ſit ſolū ī coꝛde firmiter retinendo: ſed etiā in oꝛe ꝑ doctrinam alijs cōmunicādo. ideo ſubdit: n In oī ſapiā. ad ſalutē neceſſaria. o Docētes. ſic etiā ī oꝛe veſtro deum laudando. ideo ſubditur:

† Eph. 4. b

† Eph. 6. b

Cōmonētes

a Omne qͦdcūq₃ ⁊c. Quia p̄cepit ſupra deū laudari ī corde: nūc ⁊ ī v̄bis ⁊ ī fact̄ nomē dei laudari ⁊ exaltari hortat̄: vt ſic v̄ba nr̄a ⁊ oꝑa careāt rep̄hēſione: vt magnificet̄ dn̄s cui⁹ magiſterio īuituperabiles ſūt diſcipuli.

b Oīa. Nō ſolu₃ q̄ facit̄ in v̄bo vel oꝑe: ſ₃ oīa: etiā cogitatiões: ⁊ ſi qua alia ſt̄. vl̄ q̄cq̄d facit̄ facite. oē. i. ꝑfectū deo attribuendo: ⁊ h̄ ē faciētes ī noīe. c Gratias agē. Nūc enī vere agim⁹ gr̄as deo ꝑ xp̄m ſi modū p̄ceptoꝝ ei⁹ cuſtodiamus. d Mulieres. De morib⁹ huc uſq₃ monuit oēs cōiter: nunc trāſit ad ſingularia p̄cepta monens diuerſos ſeꝑatim vt ſuiuicē ſibi ſeruiāt: non ſolū obediendo vt mulieres vir̄ ⁊ filij parētib⁹ ⁊ ſerui dn̄is: ſ₃ etiā ꝯſulēdo vt viri mulieribus: patres filijs: dn̄i ſeruis. Hec eſt pax domeſtica ⁊ cohabitātiū ordīata a deo: concordia ⁊ clara iuſticia: vt. ſ. q̄ excellūt rōne excellāt dn̄atione.

e Nolite amari. Per h̄ rigorē dominij emollit: vt ꝑtāte q̄ q̄s p̄ualet ī dn̄atu vxoris nō nimis ſeuere vtat̄.

f Pr̄es no. Modeſtos p̄cipit pr̄es eē filijs: ne coartati ab ill̄ delinquāt ī illos ⁊ deū offendāt. Ira enī incōſiderata res ē: ita vt aliq̄n nec ſibi parcat q̄ iraſcitur.

g Ex aīo operamini: ſicut dn̄o ⁊c. Aug⁹. Eā enī de⁹ innocentiā ꝓbat: qua homo nō metu pene fit īnocēſ: ſed amore iuſticie. Nam q̄ timore nō peccat q̄uis non noceat alijs: ſibi tamen plurimu₃ nocet. Simulata īnocentia nō eſt innocētia: ſimulata eq̄tas nō ē equitas: ſed duplicatū peccatum in quo ē iniquitas et ſimulatio.

Ca. IIII

b Omini qͦd iuſtum. Boni qui imperāt: ſeruiūt: quia non cupiditate dominandi imperant: ſed officio cōſulendi ⁊ beneficia prouidendi.

Oſtium.

---

a Cōmonētes voſ. ī pſal. ⁊c. i. vos mutuo ad diuinas laudes excitādo. b Cāticis ſpi. ita q̄ nō ſit tm̄ laus oris: ſ₃ etiā ſpūs ⁊ cordis. c In gr̄a. i. ꝯſideratiōe bn̄ficioꝝ dei. tertio īducit ad ꝑfectionē oꝑis. d. Oē qͦdcūq₃ facit̄. Seq̄t̄: d Oīa ī no. do. ie. i. oīa facite ad honorē diuini noīs. bonitas enī oꝑis depēdet ex rectitudine ītētiōis. e Gr̄as agen. ⁊c. q₂ ſicut dona dei nob̄ ꝑueniūt ꝑ xp̄m mediatorē nr̄m: ſic ꝑ xp̄m orōnes nr̄e ⁊ oꝑatiões ſūt exaudibileſ.

	ſ de ſcitis. a ſ qui de moribus.	
	⁊ cōmonentes voſmetipſos ī pſal	a
	ſ de laudib⁹ dei. ſ de eterno bono.	
	mis hymnis ⁊ cātic̄ ſpūalibus: ī	b c
	a ſ his docti ⁊ cōmoniti cātātes ad honorem dei nō ſolū labijs ſ₃ cū itellectu vel attenti ī gr̄a. i. in cōſideratiōe bn̄ficioꝝ dei. b ſ ad honorem dn̄i.	
	gr̄a cātātes ī cordibus vr̄is dn̄o.	
	a ſ q₂ p̄cepit laudari deū ī corde: nūc verbis ⁊ factis nomē xp̄i exaltari p̄cepit. ſ p̄terea.	
a	† Omnē qͦdcūq₃ facit̄ ī v̄bo aut ī	
	a ſ ad gloriā xp̄i: nō veſtrā.	
b	oꝑe: oīa ī nōie dn̄i nr̄i ieſu xp̄i fa/	d
	ſ tunc vere. ſ non legi.	
c	cite: gr̄as agētes deo ⁊ patri per	e
	ſ xp̄m ꝑ quem deus dedit oīa.	
d	ip̄m. † Mulieres ſubdite eſtote vi	f
	a ſ tā ꝑfecte ſicut dn̄s mādauit. b ſ nō ꝯ dn̄m.	
	ris: ſicut oportet ī dn̄o. Viri dili/	g h
	a ſ rigorem dominij mollit. ſ acerbi.	
e	gitē vxores vr̄as: ⁊ nolite amari	i
	eſſe ad illas. Filij obedite parēti/	k l
	ſ ſi ꝑ oīa obeditis: ita tn̄ ſi in dn̄o. ſ vel hoc enī placet deo.	
	bus vr̄is ꝑ oīa: hoc enī placitū ē	m
	a ſ cōtra vos. ſ vel iracundiā.	
f	deo. Patres nolite ad indignāti	n
	ſ aliq̄ aſꝑitate. a ſ vel puſillanimes. ſ nō potē/	
	onē ꝓuocare filios vr̄os: vt nōn	o p
	tes diutius pati. ſ et vos.	
	puſillo animo fiāt. † Serui obedi	q
	a ſ q̄ ſm carnē dn̄ant̄. b ſ ne dicā ſpūalib⁹ tm̄.	
	te ꝑ oīa dominis carnalibus: nō	r s
	ad oculum ſeruientes quaſi hoi/	t
	ſ nō deo. a ſ placere volētes. b ſ puta intētione tales in corde: quales extra.	
	bus placentes: ſed in ſimplicita/	v
	ſ quē non poteſtis fallere.	
	te cordis timētes dn̄m. Quodcū	x y
	a ſ ⁊ nō q̄ſi timētes penā a deo ſ₃ ex voluntate.	
g	q₃ facitis ex animo operamini: ſi	
	a ſ ſeruiretis. b ſ ꝓ hac humiliatiōe.	
	cūt dn̄o ⁊ non hoīb⁹: ſciētes q̄ a	₃ a
	ſ ꝓ hac humiliatione.	
	dn̄o accipietis retributionē here	
	ſ p̄ter dn̄os etiā. ſ dn̄antiū. a ſ ī his q̄ iubet.	
	ditatis. Domino chriſto ſeruitē.	
	a ſ ita eſt vt dixi ſeruiendū: non ꝓ crudelitate dominorum dimittendū: quia qui facit iniuriā ſiue ſeruus ſiue dominus.	
	Qui enī iniuriā facit: recipiet id	b c
	a ſ nulli parcet̄ ꝓ maioritate ſua.	
	qͦd iniq̄ geſſit. † Et nōn eſt ꝑſona	d
	rum acceptio apud deum.	
b	D Omini Ca. IIII	e
	ſ ꝓ ſeruitio. a ſ ꝑ naturā vt homines reputetis.	
	qͦd iuſtū eſt ⁊ equum ſer	
	a ſ ⁊ talia exigite q̄lia vultis a vobis exigi.	
	uis preſtate: ſciētes quoniam ⁊	f

c D Omini. Hic ꝯſr inſtruit dn̄os. d. Dn̄e qͦd iuſtū ē ⁊ equū ſuis ꝑſtate. vtēdo ſeruitio eoꝝ rationabiliter ⁊ modeſte. ⁊ ſubdit̄ ad hoc ratio: f Scientes qm̄ ⁊ vos dn̄m habetis ī celo. qui puniet vos acriter ſi aliter feceritis. ſm illud Sap. vi. Potentes potenter tormenta patientur.

---

f Mulieres. Poſtq̄ ap̄ls informauit Coloſſenſes ꝺ moribus generaliter: h̄ idē facit q̄tū ad aliq̄s ſtatus ſpāliter.
a Circa qͦd p̄mo ponit eoꝝ informationē. ſcd̄o ſuā cōmēdationē. ibi: Oratiōi. Prima diuiditur ī tres ꝑtes ſm tres
b c ſtat⁹ q̄s tāgit. ſcd̄a ibi: Filij. tertia ibi: Serui. Prim⁹ ſtatus eſt ꝯiugatoꝝ. circa qͦd p̄mo dicit: Mulieres ſubdite eſtote vir̄. debent enī ꝑ eos regi. tū q₂ femīa ē mas occaſionat⁹: tū q₂ rō mag̃ viget ī viris q̄ ī mulierib⁹. vt diffuſi⁹ dictū fuit Eph̄. v. g Sic oportet ī do. i. in licit̄ ⁊ honeſtis tm̄. ſcd̄o inſtruit viros. d. h Viri dili. vxo. vr̄as. q₂ vir et vxor ſunt vna caro. q̄libet aūt naturaliter diligit ſuā carnē. i Et nolite amari eē ad illas. tractando eas vt ancillas: ſ₃ mag̃ vt ſocias. ꝓpt̄ hoc Eua de latere viri fuit formata vt cognoſceret̄ ſocia: nō ancilla ſic̄ plen⁹ dictū fuit Eph̄. v. k Filij. Hec ē ſcd̄a ꝑs in q̄ inſtruit patres ⁊ filios. d. Filij obedite ꝑ oīa. licita ⁊ honeſta. † 16. q. 5. c. nō l₃ 1. Co. 10. ſ

c l Parētib⁹ vr̄is. a q̄b⁹ filij habēt eē nutrimētū et documētū. m Hoc enī ⁊c. qui dedit p̄ceptū de honore parētū. Exo. xx. informat pr̄es. d. n Patres no. ad indignationē. i. impatiētiā. o Filios ve. ꝓuocare. i. irrationabiliter excitare. et ſubdit̄ rō cū d̄r: p Ut nō puſillo aīo fiāt. i. vt nō ꝑ duriciā vr̄am fracti a vobis fiant. ⁊ ſic carētes diſciplina peiores fiāt. q Serui. Hec ē tertia ꝑs in q̄ docet dn̄os ⁊ ſuos: primo ſeruos. ſcd̄o dn̄os. in p̄n. ſeq. ca. Circa p̄mū dicit: Serui obedite ꝑ oīa. licita et honeſta. r Dn̄is carnalib⁹. i. ī his q̄ ꝑtinēt ad corp⁹. ī his aūt q̄ ꝑtinēt ad aīam ſeru⁹ nō ē ſubdit⁹ dn̄o: ſ₃ deo ⁊ eccl̄ie miniſtris. s Nō ad ocu. ſeruiētes. i. tm̄ bn̄ in p̄ſentia dn̄oꝝ. t Quaſi hoīb⁹ placētes. illi enī q̄ ſic ſeruiūt: placere hoīb⁹ tm̄ q̄rūt. v Sed ī ſimplici. cordis: id ē ſine plica ſimulatiōis et doloſitatis. x Timentes dn̄m. ⁊ nō hoies tm̄. y Qͦdcūq₃ fa. ex aīo oꝑamini. i. volūtarie. ₃ Sic dn̄o ⁊ nō hoīb⁹. ſ. p̄ncipaliter. ſ₃ ſecūdario ⁊ p̄ncipaliter deo. debēt enī ſerui cogitare q̄ de⁹ illoꝝ ſeruitutē ordinauit ad illoꝝ ſalutē ꝑ meritu₃ ſue humiliatiōis. ⁊ ſic ſuiūt deo p̄ncipaliter. ⁊ homini ſcd̄ario. ꝓpt̄ impletionē diuine ordinatiōis. id̄o ſubdit̄: a Sciētes q̄ a dn̄o acci. retri. here. ſ. eterne reſpectu cui⁹ in nll̄o p̄iudicat ꝯditio ſeruitutis humane. vn̄ dicit Ambro. In dn̄o bona ſuit⁹ ⁊ bona libertas eq̄ lance appendunt̄. † Eph̄. 6. a 1. Pe. 2. c

b Qui enī iniu. fac. ſiue ſeru⁹ ſit dn̄m defraudādo: ſiue dn̄s ſeruū angariādo. c Recipiet qͦd iniq̄ geſſit. ꝑ debitā penā infligēdā a deo. ⁊ ſubdit̄ rō: d Et nō ē ꝑſo. ⁊c. ꝓ maioritate hoīs vel ei⁹ minoritate parcendo.

In ca. iij. vbi d̄r ī poſtil. Et auaricia q̄ ē idoloꝝ ſeruit⁹.

Additio. j. Scd̄m Gloſā: Auaricia ꝑ vitium ē idolatrie: q₂ reb⁹ ꝓ deo ſeruit: et q₂ radix ē oīm maloꝝ: nā ſicut idolatria a deo nitit̄ auferre gl̄iam ne ſol⁹ deitatis nomē habeat: ita auar⁹ ī reb⁹ a deo factis ſe extēdit: vt ſol⁹ vſurpet q̄ de⁹ oībus fecit: vtraq₃ ergo ſūt deo inimica: q₂ negāt deo que ſunt eius.

In eodem ca. vbi dicitur in poſtilla: Et pax chriſti: id eſt data ⁊ cōmēdata a xp̄o.

Additio. ij. Hoc qͦd d̄r: Et pax xp̄i. exponit̄ in Glo. i. quā xp̄s habuit in ſe ⁊ haberi p̄cipit vel quā inter deum ⁊ hominē fecit ⁊c.

In eodē ca. vbi dicit̄ in poſtilla: Nolite ad indignationem. i. impatientiā filios veſtros ꝓuocare. † Leui. 19. c Ro. 2. b Eph̄. 6. b Act. 10. e

Additio. iij. Puſillanimitas vitiū ē ſpeciale ꝓut opponitur magnanimitati: vt pt₃ in. iiij. eth̄. nā ſicut ꝑ p̄ſūptionē aliq̄s excedit ꝓportionē ſue potētie dū nitit̄ ad maiora quā debet ſeu poſſit: ſic ꝑ puſillanimitate₃ deficit de ꝓportione ſue potētie dū recuſat in illud tendere qͦd eſt ſue potentie cōmēſuratū: ⁊ q₂ iniurie illate ex quib⁹ ira cauſat̄ dejiciūt animū patientis p̄ſertim cū non poſſit ſe vindicare: id̄o ſi filij frequēter iniurias a pr̄ib⁹ ſuſtineāt dejicit̄ eoꝝ anim⁹: ita q̄ fiūt puſillanimes cū nō p̄nt ꝯ iniurijs a pr̄ib⁹ illat̄ ſe vīdicare ⁊c. A

 Orationi.

a Oſtiū: id ē os meū faciat apertū qđ ad hoc datū ē vt inde ꝓdeat ꝟbū. Apertū ē: qñ mlta ꝛ magna dicit. b In ſapiētia. Caute cōuerſandū īter ꝑfidos ne ſcandalizentur: ne fiat eis occaſio blaſphemādi: ꝛ incitent̄ ad ꝑſequendū. c Tp̄s redi. i. oportunitatē p̄dicādi eis aliqb⁹ modis p̄parātes. d Ut cogno. q̄ cir. ꝛc. Magis cauet q̄ ſe videt cognoſci: q̄ꝫ q̄ ſe videt ignorari. e Uel accepi. Qr rediſt ad me: ꝛ ideo ſi venerit. f Facite vt et in ꝛc. Amb. Ex hoc loco ītelligim⁹ ꝙ generales ſūt inſtructiōes apl̄i: ꝛ ad oīm hoīm ꝓfectū ſcp̄te ſūt ep̄le. g Et dicite Amb. Prepoſitū eoꝝ ꝑ eos commonet vt q̄ regēdā eccl̄iaꝫ eoꝝ accepit: ſit ſollicit⁹ de eis. Plebis cā ſcribit̄ ep̄la: ꝛ iđo nō ad rectorē deſtinat̄. Ut illud

† De ꝯſe. di. 4. c. ſal.

Nico. de lyra

a Orationi. Poſtq̄ꝫ apl̄s inſtruxit ꝑſonas diuerſorū ſtatuū. hic ꝯñr ſe recōmēdat orōnib⁹ eoꝝ. d. Oratiōi inſtātes. ꝑ mentis ſublenationē. b Uigilātes ī ea. ꝑ debitā ītētiōeꝫ. c In gr̄aꝝactiōe. ꝓꝑt bñficioꝝ dei receptionem. d Orātes ſil̄. nā oratio mltoꝝ eſt magꝭ exaudibil̄. e Pro nob. i. ꝓ me ꝛ ſociīs meis. f Ut deus ape. ꝛc. i. vt det nob libertatē ꝛ facultatē p̄dicādi euāgeliū chriſti. g Propter qđ ꝛc. in carcere ne poſſim ad p̄dicādū diſcurrere. h Ut ma. illud. hoc refert̄ ad illud qđ p̄mittit̄. Aꝑiat nob oſtiū ſermonis. ſ. Ut manifeſtē illđ. ſ. xp̄i myſteriū. qđ adhuc plurib⁹ gētib⁹ eſt occl̄tū. i Ita. ſ. ꝯſtant̄ ꝛ diſcrete. k Ut opꝫtet. de tāto myſterio. Cōſequēter oñdit q̄lit̄ ſe habeant ad infideles. d. l In ſa. am. ꝛc. i. ex eccl̄iaꝫ. m Redimētes tp̄s. i. diligēter q̄rentes oportunitatē p̄dicādi eis euāgelicā ꝟitatē. ꝛ ſubdit̄ mod⁹ debit⁹ cū đr: n Sermo veſter ꝛc. i. ſit talis vt audiētibus ſit grat⁹. ꝛ qꝛ hoc ꝑ ſapiāꝫ fit iđ ſubdit̄: o Sale ſit ꝯdi. ſapiā enī ſal noīat̄: eo ꝙ ē ꝯdimētū ꝟboꝝ: ſic̄ ſal ciboꝝ. p Ut ſciatꝭ ꝛc. ſm ꝯditiōeꝫ ſue ꝑſone. alit̄ enī reſpōdēdū ē ſapienti. alit̄ ſimplici. ꝛ ſic de aliīs. q Que cir. me ſt. Hec ē vltima ꝑs hui⁹ p̄ncipalis ep̄le: q̄ đr ei⁹ ꝯcluſio vl̄ ꝯfirmatio. ꝛ hoc dupliciter. p̄mo ꝑ nūcioꝝ miſſioneꝫ. ſcđo ꝑ ſp̄ūalē ſalutatiōeꝫ. ibi: Salutat vos. Circa primū ſciēdū ꝙ apl̄s miſit hāc ep̄laꝫ ꝑ certos nūcios ad certificādū coloſſenſes ꝙ eēt ſua ep̄la ꝛ ad pleni⁹ eis dicēdū ſtatū apl̄i: vt ꝯfirmarent eos in fide. ꝛ ꝯſolarēt̄ ī tribulatiōibus: q̄ eis ſuꝑuenerāt: vt dictū ē. ſ. j. ca. et patꝫ ex dictꝭ ſententia vſq̄ꝫ ibi: r Qui ex vob ē. i. vob valde cōiūctus charitate. ꝛ forte erat gētilis natiōe. ꝛ de ꝑtib⁹ coloſſenſiū factus tñ diſcipul⁹ pauli. ſicut ꝛ tit⁹ ex gētilitate ꝯuerſus: vt dictū ē ſupra Gal. ij. s Oīa q̄ hic agūtur. circa me ꝛ alios fideles. t Salutat. Hic poīt̄ ꝯfirmatio ꝑ ſalutationem

a ſ nō impotētē. b ſ ſingillatim diuerſos monui: cōiter aūt nunc omnes.

vos dñm habetꝭ in celo. Orationi inſta a

a ſ etiā in nocte vel nō pigri. b ſ orone. ſ manētes. ſ de p̄teritis. ſ inſtare dico.

te vigilantes in ea in gratiarum actione: b c

orantes ſil̄ et ꝓ nob: vt de⁹ aperiat nob d e f

a ſ ad exponendū illđ qđ ē ſecretū de xp̄o. i. natiuitatē ꝛ cetera. ſ qꝛ xp̄i ſecreta expono.

a oſtiū ſermōis ad loquēdū myſteriū chriſti:

a ſ ita ad loquēdū: vt manifeſtē aperte qđ abſconditū ē infidelib⁹. ita cōſtāter et diſcrete vt oportet me loqui qꝛ apoſtolus ſum.

propter ꝙ etiā vinct⁹ ſum: vt manife g h i k

b ſtem illud: ita vt oportet me loqui. † In ſa l

ſ quā habetis. ſ ꝑficite. ſ vos etiam ipi. a ſ illuminandos. b ſ extra eccleſiā.

c pientia ambulate ad eos qui foris ſūt: tē

ſ non impedientes. ſ habito tempore. ſ vt grat⁹ ſit auditorib⁹. ſ vel in gr̄a p̄dicāda: nō in lege.

pus redimētes. † Sermo vr̄ ſemꝑ ī gratia m n

a ſ ſapientie ſ ita. ſ qꝛ aliter idiote aliter litterato et aliīs ꝑſonis.

ſale ſit condit⁹: vt ſciatꝭ quomodo opor o p

a ſ tribulatiōes q̄ vndiq̄ꝫ: vel q̄ nō vſq̄ꝫ ad animā ꝑtingunt.

teat vos vnicuiq̄ꝫ reſpōdere. Que circa q

a ſ ideo nō fuit op⁹ ſcribi. ſ ꝑ hūc credit̄ miſiſſe ep̄l̄am.

me ſunt omnia vobis nota faciet tychic⁹

a ſ in fide. b ſ in p̄dicatione.

chariſſim⁹ frater ꝛ fidelis miniſter ꝛ con

a ſ in aduerſis. b ſ ꝓpter dñm. ſ et hoc.

ſeruus ī domino: quem miſi ad vos ī hoc

a ſ ad ſimile aliqđ. b ſ ſcꝫ. c ſ cauete ergo.

d ipſum: ut cognoſcat que circa vos ſunt: ꝛ

ſ contra mala mundi.

cōſolet̄ corda veſtra cum oneſimo chariſ

ſimo et fideli fratre qui ex vobis eſt: qui r

ſ tychicus ꝛ oneſimus. ſ vel et.

omnia que hic agūt̄ nota facient vobis. s

a ſ. i. particeps ꝛ ſocius laboꝝ meoꝝ.

Salutat vos ariſtarchus ꝯcaptiu⁹ me⁹: ꝛ t

a ſ marco vel barnaba.

e † marcus conſobrin⁹ barnabe: de quo ac v

a ſ qđ diſceſſiſſet ꝛ ideo ne reciꝑetꝭ: ſꝫ ſi mō venerit. b ſ iſta.

cepiſtꝭ mādata. Si venerit ad vos ſuſcipi

ſ ſalutat vos. a ſ iſti idē mecū aſſerūt de gr̄a.

te illū. Et ieſus q̄ dicit̄ iuſt⁹: qui ſūt ex cir x y

ſ de iudeis. ſ modo. ſ p̄dicando.

cūciſiōe. Hi ſoli ſūt adiutoreſ mei ī regno z a

a ſ poſito in tribulatiōe. ſ vicē meam ſupplendo.

dei: q̄ mihi fuerunt ſolatio. Salutat vos b c d

ſ non legis.

epaphras q̄ ex vob ē ſeru⁹ xp̄i ieſu: ſemꝑ

ſ qb⁹ ꝓ vobis orat vt ꝑſeueretis.

ſollicit⁹ ꝓ vobis ī oratiōib⁹: vt ſtetis ꝑfe

a ſ vt nihil adiūgatis p̄ter ea q̄ de⁹ vult. ſ ſollicit⁹ eſt.

cti ꝛ pleni ī omni volūtate dei. Teſtimo

a ſ ñ ſolū orādo ſꝫ ꝛ aliīs modis: eſtote ergo ꝓ vobis ſolliciti.

niū eni ꝑhibeo illi: ꝙ habet multū laborē

pro vobis et pro his q̄ ſunt laodicie et q̄ e

ſ euangeliſta.

hierapoli. Salutat vos lucas medicus f

chariſſimus: et demas. Salutate fratres g h

a ſ ſpecialiter q̄ p̄dicatores recipit.

q̄ ſūt laodicie: ꝛ nymphāꝫ: ꝛ que ī domo i k

eius eſt eccleſiam. Et cū lecta fuerit apud l

f vos ep̄l̄a hec: facite vt ꝛ in laodicenſium m

a ſ quā ego eis miſi. vel quā ipſi mihi vt videatis hic eſſe reſponſum queſtionib⁹ illis. ſ eſto ſollicitus.

eccleſia legatur: et ea que laodicenſium

g eſt vob legat̄. Et dicite archippo: Uide n o

Nico. de lyra

tionē bonoꝝ. ꝛ p̄mo ſalutat coloſſenſes ex ꝑte ſuoꝝ. ſcđo laodicēſes ꝑ miſteriū eoꝝ. ibi: Salutate. Prima adhuc in duas. qꝛ p̄mo ponit ſocios natione iudeos. ſcđo gētiles ꝯuerſos. ibi: Salutat voſ. Circa p̄mū đr: Salutat vos ariſtarchus ꝯcaptiu⁹ me⁹. i. ꝑticeps mei carceris ꝛ laboris. v Et marc⁹ cōſobrin⁹ barnabe. de iſto marco dicitur Actꝭ. xv. ꝙ receſſit a paulo et barnaba in pāphilia: ꝓpter qđ poſtea paulus nolebat eū recipere in ſocietateꝫ predicationis ſue. ꝛ ſic barnabas aſſūpto marco iuit ad p̄dicandū in vna regione. et paulus ꝛ ſilas in alia. videns tñ paulus poſtea ex diuiſione illa vtilitatē eccleſie ſecutā. recepit dictū marcum in ſuam ſocietatē: et mandauit coloſſēſibus ꝛ aliīs q̄bus erat minus dilectus ꝓpter dictū receſſum ꝙ ſi veniret ad eos charitatiue reciperent eum. de quo mādato ſubditur: De quo accepiſtis ꝛc. x Et ieſus qui dicit̄ iuſtus. Apud enim iudeos plures hoc nomine vocabant̄. y Qui ſunt ex circūciſione: id eſt iudei natione. z Hi ſoli. ſcꝫ iudei. a Sunt adiutores mei. pro nunc. b In regno dei. ſcilicet p̄dicādo. c Qui mihi fuerūt ſolatio. me cōſolando in mea tribulatiōe ꝛ ſupplēdo vicē meaꝫ in p̄dicatione. d Salutat vos. Hic exp̄mit ſocios ſuos de gentilitate conuerſos. d. Salutat vos epaphras q̄ ex vobis eſt: id eſt charitate vobis ſpecialiter cōiunctus: qꝛ p̄dicauerat eis. vt dictum eſt ſupra. j. ca. ꝓpter qđ magꝭ afficiebat̄ ad eos. eſt etiā ex eis: quia de gētilitate cōuerſus: ſicut ipſi ꝛ fact⁹ diſcipul⁹ pauli: ſicut ꝛ titus ꝛ plures aliī. cetera patent vſq̄ꝫ ibi: e Et pro his q̄ ſunt laodicie et qui hierapoli. q̄bus p̄dicauerat. ſicut coloſſenſib⁹. f Salutat vos lucas medic⁹. fuit enī medicus corporalis. g Chariſſimus. paulo. qꝛ fuit comes ſue peregrinatiōis vſq̄ꝫ ad martyriū: vt dicit Hiero. in ꝓlogo ſuper Lucā ꝛ anthiocēſis natiōe. h Salutate. Hic cōſequenter ſalutat laodicēſes per miniſteriū coloſſenſium dicēs: Salutate fratres q̄ ſūt laodicie. generaliter. i Et nympham. ſpecialiter: que p̄dicatoribus miniſtrabat ſumptus de ſuis facultatibus. k Et que ī domo eius eſt eccl̄iaꝫ. i. familiā eius chriſtianā. l Et cum lecta fuerit apđ vos epiſtola. iſta quā vobis mitto: m Facite vt et in laodicenſiū eccl̄ia legatur. vt mea doctrina cōmunicata eis ꝑficiat ad ſalutem: ꝛ ecōuerſo. epiſtola tamē ad laodicēſes apud nos non habetur. n Et dicite archip. q̄ receꝑat miſteriū ſuꝑ eccl̄iam coloſſēſiū. o Uide. diligēter attendēdo.

† Eph. 5. d

† 2. Tio. 4. b

Miniſteriū

a At illd iple. At ſic̃ ꝑ i/ obediẽtia iſtoꝝ ceſſauit: ꝑ coꝛrectione accingatur.
b Mẽoꝛes eſto.ꝛc̃. Anteq̃ ſalutatiões ponat: ꝑmittit exhoꝛtatiões.d. Memoꝛes ꝛc̃. Finit epl'a ad Coloſ/ ſenſes. Incipit argumẽ/ tum.
c t Heſſaloniceſes ſũt macedões. Qui fa cile ab apl'o cõuerſi: nec ꝑ tribulatiões: nec ꝑ pſeudo potuerũt moueri. Erãt tñ aliq̃ ocioſi ꝛ curioſi: aliqui min⁹ de reſurrectiõe ſentiẽ tes: nimis tenere de moꝛte amicoꝝ dolẽtes: aliq̃ etiã foꝛnicatoꝛes. Hos ĝ coꝛri/ git: ꝛ ꝑfectos monet nõ ce dere aduerſis: vel pſeudo apl'is et vt alios coꝛrigãt. Scripſit autẽ ab athenis. Intẽtio apl'i ẽ prauos et incoꝛrectos coꝛrigere. et bonos ad ꝑſeuerãtiã alio/ rũ ꝛ coꝛrectiões cohoꝛtari. Expoſitio argumẽti ad theſſalonicenſes finit.
Incipit epiſtola ꝑma ad theſſalonicenſes: Ca. I
d P Aul⁹ ꝛ ſilua. Noib⁹ illoꝝ ꝑſcribit̃ ſalu tatio: ſed ſen/ ſus et verba hui⁹ epl'e ſoli⁹ apl'i ſunt.
e Theſſalonicẽſiũ. Theſ ſalonica metropol' ẽ mace/ donie. f Gr̃a vob̃ ꝛ pax. De moꝛe ſuo ſalutatiões ꝑ mittit: q̃ ꝑmiſſa de bonis eoꝝ gr̃as agit cõmemoꝛãs nõ ſolũ fidẽ ꝛ opa: ſ; etiam ↄuerſiõis modũ ꝛ maloꝛũ ſuſtinẽtiã ꝛ vt ad ꝑſeuerã dũ magis eos ꝓuocet: de ſuis q̃; laboꝛib⁹: ꝛ euange lij ỽitate ꝛ prudẽti int̃ eos conuerſatiõe ꝛ quãto affe ctu eos deſideret videre i/ terſerit: deinde prauos vt a luxuria et ocio ꝛ curioſi/ tate contineãt obſecrat: et moꝛtuos reſurrecturos cõ firmat circa finẽ moꝛalis ẽ inſtructio. g Spei. Exi ſtẽtis. h Añ deũ. Inde ita certi: ac ſi iã videat': et ita eos animat. Vel añ de/ um: q2 ei bñ placet: nõ ad aſpect⁹ hoim. i Et ſpiri tuſancto. Quia ꝑ me rece/ piſt' dona ſpũs non pce: ſ; i plenitudine. k Qua/ les fueri.ꝛc̃. Per h̃ etiã ꝙ nos paſſi ſum⁹ in exẽplum vob̃ pt; ꝙ de⁹ vos dilexit et elegit. l Imitatoꝛes nr̃i ꝛc̃. Pꝛobꝛa enĩ ꝛ iniu/ rias a ciuibus ſuis tolera/ runt fiducia futuroꝝ. Añ emuli dicunt̃ apl'oꝝ ꝛ ipi⁹ dñi: quia ꝛ dñs eadẽ a iu/ deis paſſus eſt ꝛ apl'i dñm ſequẽtes ꝑſecutiones paſſi ſũt gaudẽtes: q2 digni ha/
Act.5.g biti ſunt ꝓ nomĩe domini
Contumelias

ſ in his que ſunt dñi.
a miſteriũ qd accepiſti in dño: vt illd ſ vt ſciatis epl'am a me miſſam.
ipleas. Salutatio mea manu pau
a ſ qua cauſa patiar: q2 ſolã fidẽ ꝑdico vel vt ſil'r pa tiant̃ vel ꝓ eo oꝛẽt: vl' neceſſaria miniſtrẽt: vel ꝑbeãt ſe tales ꝓ q̃bus non egre ferat pati.
b li. Memoꝛes eſtote viculoꝝ meoꝝ.
Gr̃a dñi nr̃i ieſu xp̃i vobiſcũ amen.
Epl'a ad coloſſenſes finit. Argu mẽtum i pꝛimam ad theſſalonicen ſes incipit.
c T Heſſaloniceſes ſunt ma cedones. Hi in xp̃o ieſu accepto ỽbo veritatis: ꝑſtiterũt i fide: etiã i ꝑſe cutiõe ciuiũ ſuoꝝ. Pꝛeterea nec re/ ceperũt falſos apl'os: nec ea q̃ a fal/ ſis apl'is dicebant̃. Hos collaudat apl's ſcribẽs eis ab atheniſ ꝑ tychi cũ diaconẽ ꝛ oneſimũ acolythum.
Argumentũ in pꝛimã ad theſſa/ loniceſes finit. Incipit epl'a pꝛi/ ma ad theſſalonicenſes: Ca.I
a ſ coadiutoꝛes i illis inſtruẽ/ dis qui ꝛ in ꝓfectu eoꝛũ pari/ ter gaudebant.
d P Aul⁹ ꝛ ſiluan⁹ ꝛ timo theus eccl'ie theſſalo
a ſ cõgregate. ſ ꝙ ẽ eccl'ia eſt in deo operante. ſ filio eius.
nicẽſiũ i deo pr̃e nr̃o ꝛ dño ieſu xp̃o:
a ſ expoſitũ ne exponas actũ ne agas. b ſ cõfirmat bonos pꝛimũ de ꝓfectu illoꝝ gr̃as agens.
f gr̃a vobis ꝛ pax. Gratias agimus
a ſ q2 bona ſũt q̃ in vobis ſũt: ꝛ a deo a q̃ oĩa bona.
deo ſemp ꝓ oib⁹ vobis: memoꝛiam
ſ vt perſtetis. ſ habitis.
vr̃i faciẽtes in oꝛationib⁹ nr̃is ſine
a ſ certaꝝ hoꝛarũ. b ſ inde gr̃as. c ſ cõfeſſiõis. ſ opus ꝓpꝛium fidei eſt confeſſio.
itermiſſiõe: memoꝛes ỏpis fidei ve
a ſ ꝑ ſe ꝛ ꝓximis. b ſ i deũ ꝛ ꝓximũ. c ſ ↄ̃ mala.
ſtre ꝛ laboꝛis: ꝛ charitatis ꝛ ſuſtinẽ
a ſ quã facit ſpecies gloꝛie. ſ Spes nõ fruſtrat̃: q2 eſt domini: q̃ põt ꝛ vult implere.
g tie ſpẽi dñi nr̃i ieſu xp̃i: ante deũ ꝛ
a ſ de his agim⁹ deo gr̃as: q2 ſcim⁹ ꝙ dilexit ꝛ elegit
patrẽ nr̃m. Sciẽtẽtes fr̃es dilecti a
ſola gr̃a. a ſ ꝙ electi eſtis. ſ ꝑ hoc ſcimus.
deo electionẽ veſtrã: q2 euãgelium
ſ oſtẽſione verboꝝ.
noſtrũ nõ fuit ad vos i ſermõe tm̃:
ſ miraculoꝛum.
i ſ; i ỽtute ꝛ i ſpirituſãcto ꝛ i plenitu
a ſ vt in nullo videant̃ minoꝛes eccleſijs iudeoꝝ. b ſ ita iſtud diuinũ ſcimus ꝙ eſtis a deo electi ſicut vos iſtud viſibile. ſ afflicti.
k dine ml'tã: ſicut ſcitis q̃les fuerim⁹
a ſ inter vos. b ſ ꝓ ſalute veſtra. c ſ nos paſſi ſumus vobis in exemplũ.
l i vobis pꝛopter vos. Et vos imita
a ſ qui ſuſtinuit crucem.
toꝛes nr̃i facti eſtis et domini: exci
a ſ vos. b ſ tribulatio non fecit dimittere. c ſ mea ſc; et veſtra.
piẽtẽs verbũ in tribulatiõe multa

a Miſteriũ qd acce. in do. i. i diuinis rebus.
b Et il. im. ad honoꝛẽ diuinũ ꝛ ſalutẽ aĩaꝝ.
c Salutatio mea ꝛc̃. H̃ ſcripſit paul⁹ manu ꝓ/ pꝛia ad mag' certificãdũ ꝙ epl'a eẽt ab eo miſ/ ſa: eo ꝙ pſeudo apl'i aliq̃ñ ſcribebãt ſb̃ noĩe ve roꝝ apl'oꝝ ad mag' decipiẽdũ: vt dictũ ẽ. ſ. ij. Coꝛ'. vlt'. d Memoꝛes eſtote ꝛc̃. mihi cõpa tiẽdo. ꝛ etiã i hoc ſi neceſſe fuerit me imitãdo. Cõſequẽter ſubdit q̃ ſit ſua ſalutatio dicẽs:
e Gr̃a do. nr̃i ꝛc̃. ſupple ſit: q̃ ſupplet oẽm defe ctũ. Amẽ. Poſtilla ad Colloſen. finit. Poſtil la ad Theſſaloni. incipit. Ca. I
f P Aul⁹ et ſiluan⁹ et timotheus. hic incipit epl'a ꝑma ad theſſalonicen ſes: q̃ diuidit̃ in tres ꝑtes. ſ. ſalu/ tationẽ. et ꝓſecutionẽ. ibi: Gr̃as agim⁹. ꝛ ↄcluſionẽ ꝓpe finẽ epl'e. ibi: Fr̃es oꝛa te. In ꝑma ponũt̃ ꝑſone ſalutãtes. cũ d̃r: Pau lus ꝛ ſiluan⁹. iſte ẽ q̃ vocat̃ ſilas Act'. xv. quẽ accepit paul⁹ in ſociũ vt d̃r ibidem. g Et ti/ mothe⁹. iſti duo iũgunt̃ paulo in ſalutatõe: q2 cũ laboꝛauerũt in theſſalonicẽſiũ cõuerſione. ſcd̃o ponũt̃ ꝑſone ſalutate. cũ d̃r: h Eccleſie theſſalonicẽſiu;. ſupple ↄgregate. In deo pr̃e. ẽ aũt theſſalonica ciuitas metropolis i macedo nia. q̃ ẽ q̃dã ꝑs grecie. tertio ponũt̃ bona opta ta. ibi: i Gr̃a vobis. in pñti. k Et pax. in futuro. vbi totaliter q̃etabit̃ appetit⁹. l Gra tias. Hic icipit epl'e ꝓſecutio in q̃ ꝑmo reddit apl's theſſaloniceſes beniuolos. ſcd̃o dociles iiij. ca. tertio cautos. v. ca. Circa ꝑmu; reddit illos beniuolos duplicit̃. ꝑmo de bonis eoꝛu; gr̃as agẽdo. ſcd̃o i aduerſis eos ↄſolando. ſe. ca. Pꝛima i duas. q2 pꝛimo gr̃as agit de bona eoꝝ inchoatiõe. ſcd̃o d̃ bonitat' hui⁹ diffuſiõe. ibi: Et vos. Circa ꝑmu; ponit duplex motiuũ hui⁹ gr̃atiaꝝ actiõis. pꝛimũ ẽ bona eoꝛũ ↄuerſa tio. dicẽs: Gr̃as agim⁹ deo ſemꝑ. i. oib⁹ hoꝛis ad oꝛãdũ determĩatis: vel ſemꝑ i habitu. et ſi nõ ſemꝑ i actu: q2 nõ ſemper põt hõ actualiter oꝛare. m Memoꝛiã vr̃i. ſpãlẽ ꝛ expꝛeſſam. n Faciẽtes i oꝛa. ꝛc̃. H̃ ponit̃ dupliciter: ſicut dictũ ẽ de ſemꝑ. o Mẽoꝛes ope. fi. vr̃e. ꝛ q2 fides ſine opib⁹ moꝛtua ẽ. Subdit̃: p Et la boꝛis. i his q̃ ꝑtinẽt ad ꝓmotionem fidei. q Et charitat'. dei ꝛ ꝓximi. r Et ſuſtinen tie ſpei. i. tolerãtie tribulationũ q̃s patiẽter ſu/ ſtinuiſtis i ſpe recipiende mercedis a dño ieſu xp̃o. s Añ deũ. i. ita ↄſtãter vos habuiſtis: ac ſi deũ ꝑſentẽ videret'. t Sciẽtes. Hic ↄñr ponit̃ ſcd̃m motiuũ ad gr̃as agẽdũ qd accipit̃ ex ꝑte dei: eo ꝙ ſpãle; dilectionẽ oñdit theſſa/ lonicẽſib⁹ vocãdo eos ad fidẽ nõ ſolũ ꝑ ꝑdica tionẽ: ſ; etiã ꝑ multã miraculoꝝ operationẽ. ꝛ h̃ ẽ qd dicit: Sciẽtes fr̃es dilectiſſimi a deo. ꝛc̃. i. vos ſciẽtes electiões vr̃a; tãq̃ ſpãliter electoꝝ a deo. ſupple habem⁹ materiam gr̃as agẽdi.
v Quia euã. nr̃m. i. ꝑdicatio nr̃a. x Nõ fuit ad vos i ſer. tm̃. ſ; in ỽtute. i. i miraculis diuĩa virtute fact'. y Et i ſpũſã. i. datiõe ſpũſſãcti in ſigno viſibili. z Et i ple. ml'ta. ſ. chariſma tũ ꝛ donoꝝ dei. a Sic ſcitis. quia vidiſtis.
b Quales fuerim⁹ in vo. ꝓpter vos. q. d. ta/ lia miracula ꝑ nos nõ fecit de⁹ inter vos ꝓ no bis: q2 iam ante eram⁹ in xp̃o firmati: ſ; ꝓpter vos: vt credentes i fide ſolidi eſtis. ꝛ ita fuit: q2 i fide ꝑſtiterũt: nec falſos apl'os receperũt: vt dic̃ Hiero. i ꝓlogo. c Et vos. Hic ↄñter apl's gr̃as agit de bonitatis eoꝝ diffuſiõe. na; exẽplo eoꝝ alij ꝓfecerũt i fide ꝛ opib⁹ bonis. ꝛ h̃ ẽ qd d̃r: Et vos imitatoꝛes nr̃i facti eſtis. i fide ꝛ moꝛib⁹. d Et dñi. ſ. ieſu xp̃i q̃tu; ad ei⁹ vitã nõ q̃tũ ad ei⁹ fidẽ q̃ i eo locũ nõ habu/ it: eo ꝙ ñ habet obſcuritatẽ annexã: ſ; ab inſtã ti ↄceptionis habuit clara; viſionem. e Ex/ cipientes verbũ in tribulatiõe multa. in pꝛinci pio enĩ ↄuerſionis habuerunt perſecutionem etiam a ciuib⁹ ſuis; vt habet̃ in ſi. ſe. ca.